

Behandlingen af sager mod unge lovovertrædere

Revideret 27. januar 2016

1. Overblik og tjekliste

Husk i sager vedrørende **børn under 15 år**, at

- udfylde et skema ved tilbageholdelse og enerumsanbringelse (Tilbageholdelseskemaet findes i Anklagemyndighedens Dokumentsamling, [2.2.08.01 Skema om tilbageholdelse mv af børn under 15 år](#))
- indhente samtykke til straffeprocessuelle indgreb, [pkt. 2.1.2.](#)
- underrette de sociale myndigheder, [pkt. 2.1.3.](#)
 - ved tilbageholdelse
 - ved afhøring
 - ved ikke bagatelagtig kriminalitet og ved behov for særlig støtte
 - Efterfølgende skriftlig underretning
- underrette og involvere barnets forældre, [pkt. 2.1.4.](#)
- sørge for beskikkelse af en advokat, [pkt. 2.1.5.](#)

Husk i sager vedrørende unge mellem 15 og 18 år, at

- overholde fristerne for varetægtsfængsling af unge, [pkt. 2.2.2.](#)
- indhente samtykke hos den unge til varetægtsfængsling i surrogat, [pkt. 2.2.2.](#)
- overholde fristerne for varetægtsfængsling i isolation, [pkt. 2.2.2.](#)
- underrette de sociale myndigheder, [pkt. 2.2.3.](#)
 - ved afhøring
 - ved ikke bagatelagtig kriminalitet og ved behov for særlig støtte
 - Efterfølgende skriftlig underretning
 - Ved udtræk af ungerapporter, Rigspolitiets vejledning af 18. juni 2010 om indberetning til kommunerne om børn og unge, der mistænkes for at have begået kriminalitet
- underrette og involvere den unges forældre, [pkt. 2.2.4.](#)
 - ved anholdelse og afhøring
 - ved kriminalitet, hvor der ikke er foretaget anholdelse og afhøring
- overholde sagsbehandlingstiden, [pkt. 2.2.5.](#)
 - på to måneder i tilståelsessager
 - 7+7 procedure ved vold eller anden alvorlig kriminalitet begået af ung person fra et særligt udsat boligområde
- høre de sociale myndigheder, [pkt. 3.1.1.](#)
 - indhentelse af oplysninger om personlige forhold og indstilling om sanktion
 - behandling i ungesamråd
- høre og underrette Kriminalforsorgen, [pkt. 3.1.1.](#)
 - indhentelse af personundersøgelse
 - vurdering af egnethed til behandling i ”anger management”
 - orientering om sager, der forventes at medføre ubetinget fængselsstraf
- underrette om retsmøder
 - til de sociale myndigheder, forældre og evt. kriminalforsorgen, [pkt. 3.2.2.](#)
- foranledige godkendelse af en ungdomskontrakt, [pkt. 5.2.5.](#)
- underrette om sagens udfald

- til de sociale myndigheder, ungesamrådet, kriminalforsorgen og statsadvokaten, pkt. 6.1.
- høre de sociale myndigheder om tilsynsforløbet 3 måneder efter meddelelse af tiltalefrafald, pkt. 6.4.

2. Politiets efterforskning og sagsbehandling

2.1. Sager mod børn under 15 år

Børn under 15 år kan ikke straffes. Politiet kan dog efterforske sådanne sager, bl.a. for at klarlægge omfanget af kriminaliteten, for at konstatere, om andre personer kan mistænkes, og for at få eventuelle koster tilbagegivet.

Rigsadvokaten har udarbejdet et skema, der skal udfyldes ved tilbageholdelse og enerumsanbringelse af mistænkte børn under 15 år (Tilbageholdelseskemaet findes i Anklagemyndighedens Dokumentsamling, 2.2.08.01 Skema om tilbageholdelse mv af børn under 15 år). Skemaet skal bidrage til at sikre overholdelse af reglerne, og at de fornødne oplysninger om varigheden og baggrunden for tilbageholdelsen og/eller enerumsanbringelsen registreres.

2.1.1. Tilbageholdelse mv.

Efter retsplejelovens § 821 a, stk. 1, kan politiet tilbageholde børn under 15 år, der mistænkes for strafbart forhold, hvis betingelserne for anholdelse efter retsplejelovens § 755, stk. 1, er til stede, og tilbageholdelsens øjemed ikke kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger. Retsplejelovens § 755, stk. 2-5, samt § 758, stk. 1, og § 759 finder tilsvarende anvendelse.

Der kan således ikke efter reglerne i retsplejeloven ske tilbageholdelse af mistænkte børn i sager, hvor der ikke ville kunne ske anholdelse, hvis den mistænkte havde været over den kriminelle lavalder, hvilket bl.a. indebærer, at der som udgangspunkt ikke kan ske tilbageholdelse i sager om butikstyveri eller lignende.

Tilbageholdelse mv. af mistænkte børn under den kriminelle lavalder er alene omfattet af retsplejelovens regler i det omfang, barnet er mistænkt for et strafbart forhold, og det er dette forhold, der begrunder tilbageholdelsen. Når betingelserne for tilbageholdelse ikke længere er opfyldt, vil barnet efter omstændighederne kunne tilbageholdes efter reglerne om indgreb uden for strafferetsplejen (f.eks. politiloven), hvis det er nødvendigt af hensyn til barnet selv, eksempelvis med henblik på overgivelse af den pågældende til indehaveren af forældremyndigheden eller de sociale myndigheder. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 443 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven (L 133 af 21. januar 2004, de specielle bemærkninger til § 821 a).

Når et barn, herunder et barn mistænkt for kriminalitet, tilbageholdes af hensyn til barnet selv, f.eks. for at afvente afhentning af forældre eller de sociale myndigheder, må tilbageholdelsen således bero på regler uden for strafferetsplejen.

Det skal registreres i tilbageholdelseskemaet, hvis en tilbageholdelse ophører med at bero på reglerne inden for strafferetsplejen (retsplejeloven § 821 a), og i stedet overgår til at bero på regler uden for strafferetsplejen.

Når et mistænkt barn under 15 år tilbageholdes, skal politiet snarest muligt gøre barnet bekendt med mistanken og tidspunktet for tilbageholdelsen. Det skal fremgå af politirapporten, at politiet har iagttaget denne regel, jf. § 821 a, stk. 2.

Det følger af § 821 a, stk. 3, at tilbageholdelsen af børn under 15 år skal foretages så skånsomt som muligt.

Der skal ved vurderingen af, om tilbageholdelse af børn under 15 år ville være et uforholdsmæssigt indgreb, lægges vægt på den særlige belastning, som indgrebet på grund af den pågældendes unge alder må antages at indebære, jf. § 821 c.

Håndjern og lignende magtmidler skal ikke benyttes.

Rigsadvokaten har siden 2006 udarbejdet redegørelser/udtalelser vedrørende tilbageholdelse og enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder. Udarbejdelsen af redegørelserne og udtalelserne har blandt andet haft til formål at vurdere, om anvendelsen af reglerne om tilbageholdelse og enerumsanbringelse bliver fulgt i praksis. Rigsadvokaten har i den forbindelse flere gange indskærpet over for politikredsene, at reglerne om tilbageholdelse og enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder skal overholdes.

Anbringelse i forbindelse med tilbageholdelse

Det fremgår af retsplejelovens § 821 a, stk. 3, at anbringelse ikke må ske i arresthus.

Anbringelse i venterum, detentionslokale eller lignende, det vil sige aflåste rum, hvor barnet befinder sig uden at være sammen med politipersonale eller medarbejdere fra de sociale myndigheder, må kun ske i følgende tilfælde:

- når det er nødvendigt af sikkerhedsmæssige grunde, eller
- når det undtagelsesvis er påkrævet af hensyn til efterforskningen, og anden anbringelse ikke er mulig.

Det fremgår af forarbejderne til loven, at anbringelse i venterum mv. af børn under 15 år af sikkerhedsmæssige grunde kun forudsættes at finde sted, hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforsvarligt som følge af barnets adfærd – eksempelvis hvis barnet ellers vil udgøre en fare for sig selv eller andre – og barnet er 12 år eller derover.

For så vidt angår muligheden for at anbringe børn under 15 år i venterum mv. af efterforskningsmæssige grunde fremgår det af forarbejderne, at denne form for enerumsanbringelse kun kan ske rent undtagelsesvis.

Det er en betingelse, at der er tale om alvorlig personfarlig kriminalitet – navnlig vold, voldtægt og væbnet røveri – og at anbringelsen er nødvendig af væsentlige efterforskningsmæssige grunde. Det er endvidere en forudsætning, at det ikke er praktisk muligt at anbringe barnet på anden måde. Anbringelse i venterum mv. kan kun ske i tilfælde, hvor der ikke er disponibelt mandskab hos politiet eller hos de sociale myndigheder, der kan være til stede sammen med barnet.

Som et eksempel på, hvornår det kan være nødvendigt at enerumsanbringe et barn under 15 år af efterforskningsmæssige grunde, kan nævnes tilfælde, hvor en gruppe børn – hvoraf et eller flere er under 15 år – pågribes i forbindelse med grov bandekriminalitet. I sådanne tilfælde kan det være af afgørende betydning for efterforskningen, at børnene placeres hver for sig, indtil de har kunnet afhøres af politiet. Hvis politiet på det pågældende sted ikke råder over det fornødne mandskab til at sikre, at de tilbageholdte børn ikke kommer i kontakt med hinanden inden afhøringen, og sådant mandskab ikke kan tilkaldes, eller en repræsentant for de sociale myndigheder ikke kan være til stede, kan det således være nødvendigt at placere børnene alene i aflåste lokaler.

Varigheden af tilbageholdelse og enerumsanbringelse

Efter § 821 a, stk. 4, skal tilbageholdelsen være så kortvarig som mulig. Tilbageholdelsen må kun udstrækkes ud over 6 timer, når væsentlige hensyn til efterforskningen gør dette påkrævet, og må i intet tilfælde udstrækkes over 24 timer.

Opretholdelse af en tilbageholdelse ud over 6 timer kan efter forarbejderne navnlig tænkes at finde sted i sager om grov kriminalitet, f.eks. voldsforbrydelser og bandekriminalitet, hvor det efter en konkret vurdering findes påkrævet med henblik på at hindre yderligere strafbart forhold eller at forhindre, at det mistænkte barn under 15 år modarbejder sagens opklaring, f.eks. ved at advare andre mistænkte på fri fod.

Der kan også være tale om tilfælde, hvor der skal gennemføres en retsmedicinsk undersøgelse af barnet, der kræver, at barnet transporteres over en længere afstand.

Enerumsanbringelse i venterum, detentionslokale eller lignende må i intet tilfælde udstrækkes ud over 6 timer.

Dette indebærer, at et barn under 15 år, der f.eks. af efterforskningsmæssige grunde, er enerumsanbragt, i alle tilfælde skal udtages af venterum mv. efter 6 timer. Hvis der er væsentlige hensyn til efterforskningen, der gør det påkrævet at opretholde tilbageholdelsen, må dette i givet fald ske ved, at barnet anbringes på et kontor eller lignende i fællesskab med en voksen, f.eks. en forælder eller en repræsentant for de sociale myndigheder.

Tidspunktet for tilbageholdelsen og løsladelsen samt oplysninger om varigheden af enerumsanbringelsen skal fremgå af politirapporten.

Hvis det af efterforskningsmæssige grunde er nødvendigt at tilbageholde barnet i medfør af § 821 a, stk. 4, i mere end 6 timer, vil der typisk også være tale om sager, hvor der vil være behov for at beskikke en advokat for barnet, jf. pkt. 2.1.5. om advokatbeskikkelse.

Løsladelse

Efter § 821 a, stk. 4, skal tilbageholdelsen være så kortvarig som mulig. Tilbageholdelsen må kun udstrækkes ud over 6 timer, når væsentlige hensyn til efterforskningen gør dette påkrævet, og må i intet tilfælde udstrækkes over 24 timer. Når betingelserne for tilbageholdelse efter retsplejelovens § 821 a, stk. 4, ikke længere er opfyldt, skal barnet straks løslades.

Tilbageholdelse af efterforskningsmæssige grunde skal således afsluttes snarest muligt. Hvis det derefter af andre grunde er nødvendigt med fortsat tilbageholdelse – f.eks. for at afvente at barnet afhentes af forældrene eller overgives til de sociale myndigheder – må den fortsatte tilbageholdelse bero på regler uden for strafferetsplejen.

Erstatningskrav for uberettiget anholdelse vil kunne fremsættes efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 443 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven (L 133 af 21. januar 2004, de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.).

Tilsyn med og rapportering om tilbageholdelse og enerumsanbringelse

Der skal i den enkelte politikreds være retningslinjer mv., der sikrer, at der i politikredsen er tæt og løbende kontrol med, at betingelserne for tilbageholdelse og enerumsanbringelse af mistænkte børn under den kriminelle lavalder er opfyldt.

Politidirektøren skal i sin halvårsrapport om legalitet og kvalitetssikring til statsadvokaten redegøre for, hvorvidt der er etableret sådanne retningslinjer samt redegøre for antallet af sager og udviklingen heri samt baggrunden herfor. Det skal tillige anføres, hvilke procedurer der er etableret, både med

hensyn til selve tilbageholdelsen/enerumsanbringelsen af mistænkte børn under den kriminelle lavalder og med hensyn til udfyldelsen af tilbageholdelseskemaer. Det skal anføres, hvilke tiltag der er gjort for at sikre overholdelse af procedurerne.

Statsadvokaterne skal som led i deres tilsyn med politikredsene løbende være opmærksom på sager med tilbageholdelse og enerumsanbringelse af mistænkte børn under den kriminelle lavalder. Statsadvokaterne skal endvidere i deres årlige afrapportering til Rigsadvokaten om status for kvalitet og legalitetssikring mv. redegøre for deres gennemgang af politikredsenes konkrete sager.

Der henvises i øvrigt til Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om [Kvalitet og legalitet i straffesagsbehandlingen](#).

2.1.2. Anvendelse af straffeprocessuelle indgreb

I retsplejelovens § 821 b er der fastsat bestemmelser om anvendelse af andre straffeprocessuelle indgreb end tilbageholdelse over for børn under 15 år. Bestemmelsen indeholder både regler om straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under 15 år, der er mistænkte, og tvangsindgreb over for børn under 15 år, der ikke er mistænkte.

Der skal ved vurderingen af, om det straffeprocessuelle indgreb over for børn under 15 år ville være et uforholdsmæssigt indgreb, lægges vægt på den særlige belastning, som indgrebet på grund af den pågældendes unge alder må antages at indebære, jf. § 821 c.

Straffeprocessuelle indgreb over for børn under 15 år, der er mistænkte

Reglerne om indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation og dataaflæsning, legemsindgreb, ransagning, beslaglæggelse, edition samt andre efterforskningsskridt, som efter retsplejelovens kapitel 71-74 og 75 a kan foretages over for sigtede eller mistænkte personer, finder tilsvarende anvendelse over for mistænkte børn under 15 år, jf. retsplejelovens § 821 b, stk. 1. Det gælder dog ikke med hensyn til optagelse af fingeraftryk og personfotografi samt udtagelse af sput- eller blodprøve med henblik på senere identifikation, jf. § 792 b, stk. 1.

Det følger ligeledes af retsplejelovens § 821 b, stk. 1, at politiet ikke må opbevare personfotografi, fingeraftryk eller andet materiale og andre oplysninger, der er tilvejebragt ved legemsindgreb, og som vedrører mistænkte børn under 15 år, med henblik på senere identifikation.

Formålet med disse to undtagelser er navnlig at sikre, at politiet ikke registrerer børn under 15 år, som har været mistænkt, i f.eks. fototek, fingeraftryks- eller DNA-register med henblik på senere identifikation.

Bestemmelsen i § 821 b, stk. 1, indebærer således, at de nævnte indgreb som udgangspunkt alle kan finde anvendelse over for mistænkte børn under 15 år, hvis de almindelige betingelser for indgrebets foretagelse er opfyldt, herunder kravet om indgrebets proportionalitet.

Det forudsættes således, at mistanken mod barnet, når der er tale om indgreb, der efter retsplejeloven kræver, at der er rejst sigtelse mod den pågældende, har en sådan styrke, at der ville kunne rejses formel sigtelse, hvis barnet havde været 15 år eller derover. I de tilfælde, hvor mistanken ikke er af en sådan styrke, at der, hvis barnet havde været over den kriminelle lavalder, ville kunne rejses sigtelse mod den pågældende, kan indgrebet eventuelt gennemføres efter reglerne i § 821 b, stk. 2, om indgreb over for personer, der ikke er sigtede eller mistænkte, jf. nærmere nedenfor om straffeprocessuelle indgreb over for børn under 15 år, der ikke er mistænkte.

De indgreb, som efter reglerne i retsplejelovens kapitel 71-74 og 75 a kun kan iværksættes mod personer, som er tiltalte eller dømte, kan ikke anvendes over for mistænkte børn under 15 år, jf. retsplejelovens § 802, stk. 3 (formuebeslag), og § 815 (forevisning af fotografier, som opbevares af politiet med henblik på senere identifikation).

Straffeprocessuelle indgreb over for børn under 15 år, der ikke er mistænkte

Der kan foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, observation og dataaflæsning, legemsindgreb, ransagning, beslaglæggelse, edition samt andre efterforskningskridt efter reglerne i retsplejelovens kapitel 71-74 og 75 a mod børn under 15 år, der ikke er mistænkte, i det omfang disse indgreb kan foretages mod personer, der ikke er sigtede eller mistænkte, jf. § 821 b, stk. 2.

Hvis den pågældende er mistænkt, finder bestemmelsen i § 821 b, stk. 1, anvendelse.

De indgreb, der efter retsplejeloven kan foretages over for ikke sigtede personer, vil dog efter omstændighederne kunne foretages over for et barn under 15 år, der er mistænkt, men hvor mistanken ikke har en sådan styrke, at der, hvis barnet havde været over den kriminelle lavalder, ville kunne rejses sigtelse mod den pågældende.

Samtykke

Hvis et tvangsindgreb er betinget af, at barnet meddeler samtykke hertil, skal indehaveren af forældremyndigheden samtykke i indgrebets foretagelse, jf. § 821 b, stk. 3. Hvis barnet er omkring 12 år eller derover, bør barnets egen stillingtagen indgå i vurderingen af, om der skal foretages legemsundersøgelse efter § 792 c, stk. 3 og 5, og § 792 d, stk. 1.

2.1.3. Underretning af de sociale myndigheder

I retsplejelovens § 821 d, stk. 1 og 2, er der fastsat regler om politiets underretning af de sociale myndigheder i forbindelse med sager, hvor børn under 15 år er mistænkt.

Der er endvidere fastsat retningslinjer for indberetning til de sociale myndigheder om børn og unge under 18 år i Rigspolitiets rundskrivelse af 17. december 2012, som findes på POLNET under rundskrivelser i biblioteket.

Underretning ved tilbageholdelse

Tilbageholdes barnet, tilkaldes snarest muligt en repræsentant for de sociale myndigheder fra den kommune, hvor barnet har bopæl. Hvis der ikke foreligger oplysninger om bopælskommunen, eller hvis bopælskommunen på grund af afstanden ikke kan give møde, underrettes de stedlige sociale myndigheder. Underretning kan dog undlades, hvis tilbageholdelsen har været af ganske kort varighed. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor den pågældende løslades umiddelbart efter tilbageholdelsen, fordi det konstateres, at tilbageholdelsen er ubegrundet.

Underretning om tilbageholdelse skal dog altid gives, hvis politiets oplysninger giver grundlag for at antage, at barnet har behov for særlig støtte. Underretningen skal i givet fald gives, så snart det viser sig, at barnet har behov for hjælpeforanstaltninger, og ikke først når sagen afsluttes.

Underretning ved afhøring

En repræsentant for de sociale myndigheder skal tilkaldes, hvis et barn under 15 år skal afhøres, og mistanken angår en overtrædelse af straffeloven eller et forhold, der efter anden lov kan medføre

fængselsstraf. Repræsentanten for de sociale myndigheder skal så vidt muligt have adgang til at overvære afhøringer, der foretages af politiet.

Underretning kan dog undlades, hvis afhøringen foretages i direkte forbindelse med, at mistænkte af politiet træffes under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af et strafbart forhold, der i almindelighed alene vil medføre straf af bøde, jf. § 821 d, stk. 2, 2. pkt.

Underretning om afhøring skal dog altid gives, hvis politiets oplysninger giver grundlag for at antage, at barnet har behov for særlig støtte. Underretningen skal i givet fald gives, så snart det viser sig, at barnet har behov for hjælpeforanstaltninger, og ikke først når sagen afsluttes.

Underretning ved ikke bagatelagtig kriminalitet og ved behov for særlig støtte

I andre tilfælde – dvs. når barnet ikke tilbageholdes eller afhøres – skal de sociale myndigheder i den kommune, hvor barnet har bopæl, underrettes, såfremt barnet har begået kriminalitet, der ikke er bagatelagtig, og hvor der kan være behov for støtte fra de sociale myndigheder.

Der er i Rigspolitiets rundskrivelse af 17. december 2012 (findes på POLNET under rundskrivelser i biblioteket) givet nærmere retningslinjer for, hvornår underretningsforpligtelsen indtræder herunder i forbindelse med anholdelse eller varetægtsfængsling af forældre til børn og unge under 18 år.

Det fremgår af rundskrivelsen, at der i alle tilfælde skal ske underretning af de sociale myndigheder, hvis der foreligger oplysninger, der giver formodning om, at barnet har behov for særlig støtte, herunder

- når barnet har vanskeligheder ud over, hvad der er almindeligt for alder og udviklingstrin,
- når forældrene har vanskeligheder med f.eks. misbrug, psykisk lidelse eller svære sociale belastninger,
- når barnet er ude i misbrug, kriminell adfærd eller har andre svære sociale vanskeligheder,
- når barnet er truet på sundhed eller udvikling eller er udsat for omsorgssvigt (se lov om social service § 153, stk. 1, nr. 3, særligt for så vidt angår vold eller andre overgreb), og
- når barnet har et fysisk eller psykisk handicap eller andre lidelser.

Underretningen skal senest ske, når efterforskningen er afsluttet. Sagens akter kan vedlægges i fornødent omfang. Reglerne herom findes i lov om social service § 153.

I de tilfælde, hvor barnet har begået voldskriminalitet eller anden form for alvorlig kriminalitet, f.eks. grovere former for hærværk eller tyveri, følger det af § 140, stk. 3, i lov om social service, at kommunen skal udarbejde en plan for en indsats (en handleplan), der kan modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til barnet.

Politiet kan i forbindelse med underretning af de sociale myndigheder komme med forslag til initiativer over for barnet, f.eks. at der aflægges et besøg i barnets hjem med henblik på at drøfte barnets situation og den fremtidige indsats over for barnet.

Efterfølgende skriftlig underretning af kommunen samt ugentligt udtræk af ungerapport

I det omfang den underretning, der er nævnt ovenfor, ikke er sket skriftligt, skal der efterfølgende tillige ske skriftlig underretning af kommunen.

For så vidt angår underretning ved tilbageholdelse og afhøring må pligten til efterfølgende skriftlig underretning anses for opfyldt ved, at der – i overensstemmelse med Rigspolitiets vejledning af 18. juni 2010 om indberetning til kommunerne om børn og unge, der mistænkes for at have begået kriminalitet (findes på GIS portalen på POLNET) – foretages et ugentligt udtræk af en ”Ungerapport”

fra PolMap. Ungerapporten sendes via e-mail som vedhæftet excel-regneark fra politikredsens sikre funktionspostkasse til kommunens sikre mailadresse.

2.1.4. Underretning og involvering af barnets forældre

I retsplejelovens § 821 d, stk. 3, er der fastsat regler om underretning af forældremyndighedens indehaver.

Underretning ved tilbageholdelse og afhøring

Tilbageholdes barnet eller skal barnet afhøres, underrettes barnets forældre (forældremyndighedens indehaver) snarest muligt. Hvis barnet er anbragt uden for hjemmet, underrettes barnets opholdssted.

Underretning kan dog udsættes, hvis dette er påkrævet af hensyn til efterforskningen eller må antages at stride mod væsentlige hensyn til barnet. Udsættelse af underretning kan efter omstændighederne være på ubestemt tid, hvis væsentlige hensyn til barnet tilsiger dette.

Barnets forældre skal så vidt muligt have adgang til at overvære afhøringen. Adgangen til at overvære afhøringen kan dog nægtes, hvis dette er påkrævet af hensyn til efterforskningen eller må antages at stride mod væsentlige hensyn til barnet.

Nægtes forældrene adgang til at overvære afhøringen, skal politiet snarest muligt underrette de sociale myndigheder herom med henblik på, at en repræsentant for de sociale myndigheder overværer afhøringen.

Hensynet til efterforskningen og hensynet til barnet vægter lige højt, således at de hver især og med samme styrke kan begrunde, at underretning udsættes mv.

Underretning af barnets forældre kan f.eks. udsættes af hensyn til barnet, hvis barnet har været udsat for omsorgssvigt eller krænkelse fra forældrenes side, herunder vold eller seksuelle overgreb.

Undladelse af at underrette forældrene om tilbageholdelse eller afhøring bør normalt kun ske efter forudgående drøftelse med en repræsentant for de sociale myndigheder.

Underretning ved kriminalitet, hvor der ikke er foretaget tilbageholdelse og afhøring

I tilfælde, hvor barnet ikke tilbageholdes eller afhøres, underrettes barnets forældre snarest muligt om sagen.

Underretning kan dog undlades, hvis kriminaliteten er af helt bagatelagtig karakter, eksempelvis ved mindre overtrædelser af færdselsloven og ordensbekendtgørelsen, og det skønnes, at det vil være tilstrækkeligt med en mundtlig påtale over for barnet.

Underretning kan aldrig undlades ved overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer og våbenloven.

Kommunen skal, når den fra politiet modtager underretning om, at et barn har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, f.eks. grovere former for hærværk eller tyveri, udarbejde en handleplan til støtte til barnets udvikling, jf. pkt. 2.1.3. Kommunen kan i den forbindelse tage initiativ til, at de sociale myndigheder sammen med politiet og skolen holder et møde med barnet og dets forældre, eventuelt i form af et møde i barnets hjem, med henblik på at drøfte barnets situation og den fremtidige indsats over for barnet.

2.1.5. Advokatbeskikkelse

Der er i § 821 e indsat en særlig regel om advokatbeskikkelse for børn under 15 år.

Det følger af bestemmelsen, at der efter anmodning fra forældremyndighedens indehaver eller fra politiet kan beskikkes en advokat for en person under 15 år, når den pågældende efter sagens karakter og omfang må antages at have et ganske særligt behov for advokatbistand, og den pågældende skal afhøres i anledning af mistanke om en lovovertrædelse, der i almindelighed ville medføre fængselsstraf, eller der skal iværksættes indgreb, som efter lovens almindelige regler forudsætter, at der er rejst sigtelse mod den pågældende.

Bestemmelsen tænkes anvendt for eksempel i sager om drab eller særlig kvalificeret vold. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 443 af 9. juni 2004 ([L 133 af 21. januar 2004, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.2 og de specielle bemærkninger til § 821 e](#)). Omfatter mistanken mod barnet mange alvorlige lovovertrædelser, vil dette også tale for, at barnet kan have et ganske særligt behov for bistand. Det gælder også tilfælde, hvor barnet risikerer at blive mødt med et meget stort erstatningskrav i anledning af den begåede kriminalitet. Hvis der bliver tale om at afholde retsmøder under efterforskningen, eller er det af efterforskningsmæssige grunde nødvendigt at tilbageholde barnet i medfør af § 821 a, stk. 4, i mere end 6 timer, vil der typisk også være tale om sager, hvor barnet har et ganske særligt behov for bistand.

Advokatbeskikkelse skal dog efter anmodning ske i tilfælde omfattet af retsplejelovens § 792 c, stk. 4. Det vil sige tilfælde, hvor retten i medfør af § 792 c, stk. 2, skal træffe afgørelse om legemsundersøgelse, samt tilfælde, hvor et legemsindgreb, som er gennemført uden forudgående retskendelse, fordi indgrebet ikke kunne udsættes, efterfølgende skal forelægges for retten, jf. § 792 c, stk. 3, 2. pkt.

De særlige regler om advokatbeskikkelse i § 784, stk. 1, (indgreb i meddelelshemmeligheden), § 791 a, stk. 8 (observation), § 791 b, stk. 4 (dataaflæsning), og § 799, stk. 2 (hemmelig ransagning), og 807 e, stk. 2 (hemmelig beslaglæggelse), finder tilsvarende anvendelse i sager, hvor mistænkte er et barn under 15 år.

2.2. Sager mod unge mellem 15 og 18 år

2.2.1. Anholdelse

Anholdelse af 15-17-årige kan foretages efter de almindelige regler herom i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse, herunder § 755.

Anholdelse må ikke foretages, hvis frihedsberøvelse efter sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt vil være et uforholdsmæssigt indgreb, jf. retsplejelovens § 755, stk. 4, ligesom anholdelsen skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader, jf. retsplejelovens § 758, stk. 1.

Der skal ved vurderingen af, om anholdelse vil være et uforholdsmæssigt indgreb, og ved anvendelsen af eventuelle magtmidler i forbindelse med anholdelsen tages særligt hensyn til den unges alder.

En ung, der anholdes, skal løslades, så snart begrundelsen for anholdelse ikke er til stede, jf. retsplejelovens § 760, stk. 1.

Anbringelse i forbindelse med anholdelse

Der bør som udgangspunkt ikke ske anbringelse af anholdte 15-17-årige i arresthus eller fængsel.

Hvis anbringelse af en ung anholdt i arresthus eller fængsel vurderes at være nødvendig, bør varigheden af anbringelsen af den unge begrænses mest muligt, og anbringelse natten over i arresthus eller fængsel bør som altovervejende hovedregel alene ske i tilfælde, hvor det er vurderingen, at den pågældende skal fremstilles i grundlovsforhør den følgende dag.

Herudover bør der kun helt undtagelsesvis ske anbringelse af 15-17-årige natten over i arresthus eller fængsel, og da kun i tilfælde, hvor der er tale om alvorlig kriminalitet, og hvor afgørende hensyn til efterforskningen nødvendiggør en sådan anbringelse, f.eks. fordi der er medgerningsmænd på fri fod.

Se i øvrigt [Rigsadvokatens brev af 29. august 2012 om anbringelse af unge under 18 år i arresthuse og fængsler](#).

2.2.2. Varetægtsfængsling

Retsplejelovens regler om varetægtsfængsling finder ligeledes anvendelse over for unge lovovertrædere, idet en person under 18 år dog bør søges undergivet varetægtssurrogat efter retsplejelovens § 765, jf. nærmere nedenfor, medmindre der foreligger særlige grunde til at påstå almindelig varetægtsfængsling, eventuelt i isolation.

For så vidt angår de tilfælde, hvor unge under 18 år ikke kan anbringes i varetægtssurrogat, er der fastsat nærmere regler for behandlingen af unge under 18 år, der anbringes i kriminalforsorgens institutioner, i bekendtgørelse nr. 239 af 13. marts 2012.

I 2008 blev der indført frister for længden af varetægtsfængsling, jf. retsplejelovens § 768 a.

Varetægtsfængsling af unge under 18 år må efter § 768 a, stk. 2, ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum, der overstiger

- 4 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 6 år, eller
- 8 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover.

Fristerne kan fraviges, hvis retten finder, at der foreligger helt særlige omstændigheder.

Om varetægtsfængsling kan ske ud over de normalfrister, der fremgår af § 768 a, stk. 2, må som udgangspunkt bero på en vurdering svarende til den, der skal foretages ved afgørelsen af, om der er grundlag for at fravige de frister, der gælder for varetægtsfængsling af voksne, se nærmere herom i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om [Langvarige varetægtsfængslinger](#).

Betingelsen for at fravige fristerne i stk. 2 er kvalificeret, idet der skal foreligge helt særlige omstændigheder. Det gælder både med hensyn til de omstændigheder, der er omtalt i retsplejelovens § 768 (dvs. navnlig om efterforskningen fremmes med tilstrækkelig hurtighed), og med hensyn til nødvendigheden af fængslings opretholdelse efter den anvendte fængslingsgrund.

Også karakteren af den påsigtede kriminalitet må tillægges betydelig vægt, således at fortsat fængsling efter fristerne især kan komme på tale i meget alvorlige straffesager (dvs. i sager om meget alvorlig personfarlig kriminalitet samt andre sager af særlig samfundsmæssig betydning, hvor den forventede straf vil være på flere års fængsel). Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 493 af 17. juni 2008 ([L 78](#)

af 27. februar 2008, de almindelige bemærkninger, pkt. 5.5.1.3. og de specielle bemærkninger til § 768 a).

For en nærmere beskrivelse af reglerne om varetægtsfængsling af unge under 18 år, herunder fængsling ud over fristerne beskrevet i stk. 2, samt om langvarige varetægtsfængslinger i øvrigt, se Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Langvarige varetægtsfængslinger.

Varetægtssurrogat

Når der opstår spørgsmål om varetægtsfængsling eller opretholdt anholdelse af unge mellem 15 og 18 år, skal anklagemyndigheden som altovervejende hovedregel nedlægge påstand om anbringelse i varetægtssurrogat, jf. retsplejelovens § 765.

Denne hovedregel kan kun fraviges, hvis sigtelsen angår særlig grov eller farlig kriminalitet.

Anklagemyndighedens påstand bør udformes som en påstand om anbringelse på egnet hjem eller institution, jf. retsplejelovens § 765, stk. 2, nr. 3, frem for som en påstand om anbringelse på en konkret institution. Herved kan man undgå nye forelæggelser for retten i tilfælde, hvor det viser sig nødvendigt at flytte den unge fra en institution til en anden.

Varetægtssurrogater kan kun anvendes med samtykke fra sigtede. Selv om sigtede er under 18 år, må samtykke fra ham eller hende anses for tilstrækkeligt. Samtykke fra forældremyndighedens indehaver er således ikke fornødent.

Pladser på sikrede døgninstitutioner er ikke uden videre til rådighed som varetægtssurrogater. Når politiet vurderer, at en ung skal anbringes på en sikret døgninstitution i varetægtssurrogat, retter politiet derfor henvendelse til den sikrede institution, hvor den unge ønskes anbragt. Er der ikke plads på denne institution, overtager den pågældende institution opgaven med at finde den bedst egnede alternative placering.

Anbringelsesmulighederne skal drøftes med den sikrede institution inden grundlovsforhøret. Indtil placering i døgninstitution kan finde sted, anbringes den unge i varetægt i arresthus.

Hvis de sociale myndigheder af andre grunde end pladsmangel ikke ønsker at modtage den sigtede på institutionen, skal der i retten nøje redegøres for baggrunden herfor. For anklagemyndigheden skal det være udgangspunktet, at en sådan nægtelse kun rent undtagelsesvis kan tages i betragtning, således at spørgsmålet om betydningen af de sociale myndigheders holdning om fornødent afgøres i retten.

Er det grundet pladsmangel ikke muligt at anbringe den unge i egnet institution, er dette ikke en hindring for en afgørelse om varetægtsfængsling, så længe betingelserne efter retsplejelovens § 762 for varetægtsfængsling er opfyldt. Det bør således ikke føre til løsladelse, at der ikke er plads med det samme. Politiet skal dog sikre, at den unge efter varetægtsfængslingen overføres til institution, så snart der er plads.

Der kan i den forbindelse henvises til U 2008.2414H, hvor Højesteret bestemte, at to 16-årige drenge, der var sigtet for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, mod en 14-årig dreng, burde have været varetægtsfængslet i arresthus med bestemmelse om, at de skulle overføres til en sikret institution for unge under 18 år, så snart der var plads på en sådan. Højesteret udtalte, at det under hensyn til karakteren og grovheden af det påsigtede forhold sammenholdt med de omstændigheder, der efter byrettens og landsrettens kendelser begrundede anvendelsen af fængslingsbestemmelsen i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, ikke ville have været i strid med proportionalitetsreglen i § 762, stk. 3, at træffe bestemmelse om varetægtsfængsling af de sigtede, selv om der på tidspunktet for byrettens kendelse ikke var pladser i en sikret institution for unge, hvor de sigtede kunne anbringes i surrogat i

medfør af retsplejelovens § 765. Højesteret udtalte endvidere, at der var henset til, at der allerede dagen efter byrettens kendelse var plads til den ene af de sigtede i en sikret institution, og at retten – evt. i forbindelse med, at varetægtsfængslingsperioden i første omgang blev fastsat til f.eks. 7 dage – kunne have truffet afgørelse om, at de sigtede skulle overføres til en sikret institution for unge, så snart pladsforholdene tillod dette.

I bekendtgørelse nr. 419 af 29. april 2014 om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet, er der fastsat nærmere regler om bl.a. besøgskontrol, brevkontrol, isolation og udgangstilladelse vedrørende unge, der er anbragt i sikrede afdelinger i stedet for varetægtsfængsling.

Varetægtsfængsling i isolation

Iværksættelse eller opretholdelse af isolationsfængsling over for unge under 18 år forudsætter i første række, at de almindelige betingelser i retsplejelovens § 770 a og § 770 b, stk. 1, er opfyldt, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Langvarige varetægtsfængslinger.

Derudover gælder der skærpede betingelser for isolationsfængsling af unge 18 år i retsplejelovens § 770 b, stk. 2, hvoraf det fremgår, at isolation kun må iværksættes eller fortsættes over for arrestanter under 18 år, hvis der i øvrigt foreligger helt særlige omstændigheder, der gør det påkrævet, jf. retsplejelovens § 770 b, stk. 2.

Formålet med bestemmelsen i § 770 b, stk. 2, er at præcisere, at isolation over for unge kun bør ske under helt ekstraordinære omstændigheder. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 1561 af 20. december 2006 (L 44 af 25. oktober 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 4.2.5.).

Helt særlige omstændigheder kan efter forarbejderne bestå i, at den forbrydelse, som den unge er sigtet for, er af meget alvorlig karakter, og at der i den konkrete sags oplysninger findes et særlig stærkt behov for fængsling i isolation af den pågældende. F.eks. kan der være tilfælde, hvor der er tale om en meget alvorlig narkotikakriminalitet eller meget alvorlig personfarlig kriminalitet med én eller flere medgerningsmænd på fri fod, hvor det på baggrund af den konkrete sags oplysninger må antages, at der foreligger en alvorlig kollusionsrisiko. Dette fremgår tillige af forarbejderne til loven (L 44 af 25. oktober 2006, de specielle bemærkninger til § 770).

Det er endvidere anført, at isolation normalt ikke bør ske alene af hensyn til efterforskningen mod andre, f.eks. når den unge under 18 år selv har tilstået.

Endelig fremgår det af forarbejderne til bestemmelsen, at der ved afgørelsen skal lægges stor vægt på den pågældendes alder, og at isolation som altovervejende hovedregel ikke må ske, hvis den sigtede kun er 15 eller 16 år.

Højesteret har i U 1999.1415H udtalt, at der over for unge under 18 år bør udvises den yderste tilbageholdenhed med anvendelse af varetægtsfængsling i isolation, og at denne foranstaltning kun bør bringes i anvendelse for denne personkreds, såfremt der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, som kan berettiggende dette.

Fristen for isolationsfængslingens længde skal være så kort som muligt og for unge under 18 år kan fristen højst forlænges med 2 uger ad gangen.

Der gælder følgende tidsmæssige overgrænser for isolationsfængsling af personer under 18 år:

- 14 dage, hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, der efter loven ikke kan medføre fængsel i 4 år, jf. retsplejelovens § 770 c, stk. 1.

- 4 uger, hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 4 år eller derover, men ikke fængsel i 6 år, jf. retsplejelovens § 770 c, stk. 2.
- Mere end 4 uger, hvis sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 eller 13 (terrorisme mv.), jf. straffelovens § 770 c, stk. 5.

For en nærmere beskrivelse af reglerne for iværksættelse af isolationsfængsling og forlængelse heraf for unge under 18 år, se Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om [Langvarige varetægtsfængslinger](#).

2.2.3. Underretning af de sociale myndigheder

Reglerne om underretning af de sociale myndigheder i forbindelse med sager mod unge mellem 15 og 18 år fremgår af Rigsadvokatens bekendtgørelse nr. 803 af 28. juni 2010 om underretning af kommunen om afhøringer af sigtede under 18 år og af lov om social service § 153.

Der er endvidere fastsat retningslinjer for indberetning til de sociale myndigheder om børn og unge under 18 år i Rigspolitiets [rundskrivelse af 17. december 2012](#), som findes på POLNET under rundskrivelser i biblioteket.

Politiets sagsbehandler skal være opmærksom på, at [udtalelser fra ungesamråd, de sociale myndigheder og/eller kriminalforsorgen](#) skal indhentes så tidligt som muligt af hensyn til den unge samt af hensyn til overholdelse af frister for sagsbehandlingstiden, jf. [pkt. 2.2.5](#). Det kan således være nødvendigt, at politiet på efterforskningsstadiet via anklagemyndigheden sørger for, at de relevante myndigheder bliver hørt, jf. [pkt. 3.1](#).

Underretning ved afhøring

Politiet skal underrette de sociale myndigheder om sagen, når en sigtet mellem 15 og 18 år skal afhøres, og sigtelsen angår overtrædelse af straffeloven eller forhold, der efter loven kan medføre frihedsstraf. Underretningen sker til de sociale myndigheder i den kommune, hvor sigtede bor. Hvis der ikke foreligger oplysninger om bopælskommunen, eller der på grund af afstanden ikke kan gives møde herfra, underrettes de stedlige sociale myndigheder. En repræsentant for de sociale myndigheder skal så vidt muligt have adgang til at overvære afhøringer, der foretages af politiet eller i retten.

Underretning om afhøring kan dog undlades, hvis afhøringen foretages i direkte forbindelse med, at den sigtede træffes under eller i umiddelbar tilknytning til lovovertrædelsen, og der ikke bliver spørgsmål om højere straf end bøde.

Underretning ved ikke bagatelagtig kriminalitet og ved behov for særlig støtte

I andre tilfælde – dvs. når den unge ikke anholdes eller afhøres – skal de sociale myndigheder i den kommune, hvor den unge har bopæl, underrettes, hvis den unge har begået kriminalitet, der ikke er bagatelagtig, og hvor der kan være behov for støtte fra de sociale myndigheder.

Der er i Rigspolitiets [rundskrivelse af 17. december 2012](#), som findes på POLNET under rundskrivelser i biblioteket, givet nærmere retningslinjer for, hvornår underretningsforpligtelsen aktualiseres, herunder i forbindelse med anholdelse eller varetægtsfængsling af forældre til børn og unge under 18 år.

Det fremgår af rundskrivelsen, at der i alle tilfælde skal ske underretning af de sociale myndigheder, hvis der foreligger oplysninger, der peger på, at barnet har behov for særlig støtte, herunder

- når den unge har vanskeligheder ud over, hvad der er almindeligt for alder og udviklingstrin,

- når forældrene har vanskeligheder med f.eks. misbrug, psykisk lidelse eller svære sociale belastninger,
- når den unge er ude i misbrug, kriminel adfærd eller har andre svære sociale vanskeligheder,
- når den unge er truet på sundhed eller udvikling eller er udsat for omsorgssvigt (se lov om social service § 153, stk. 1, nr. 3, særligt for så vidt angår vold eller andre overgreb), og
- når den unge har et fysisk eller psykisk handicap eller andre lidelser.

Underretningen skal senest ske, når efterforskningen er afsluttet. Reglerne herom findes i lov om social service § 153.

I de tilfælde, hvor den unge har begået voldskriminalitet eller anden form for alvorlig kriminalitet, f.eks. grovere former for hærværk eller tyveri, følger det af § 140 i lov om social service, at kommunen skal udarbejde en plan for en indsat ung (en handleplan), der kan modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til den unge. Der skal dog ikke udarbejdes en handleplan, hvis den unge modtager et tiltalefravalg med vilkår om ungdomskontrakt, jf. pkt. 5.2.5., idet kravet i § 140 vil være opfyldt ved indgåelse af ungdomskontrakten.

Politiet kan i forbindelse med underretning af de sociale myndigheder komme med forslag til initiativer over for den unge, f.eks. at der aflægges et besøg i den unges hjem med henblik på at drøfte den unges situation og den fremtidige indsats over for den unge.

Efterfølgende skriftlig underretning af kommunen samt ugentligt udtræk af ungerapport

I det omfang den underretning, der er sket i forbindelse med afhøring eller ved ikke-bagatelagtig kriminalitet og ved behov for særlig støtte, ikke er sket skriftligt, skal der efterfølgende tillige ske skriftlig underretning af kommunen.

For så vidt angår underretning ved afhøring må pligten til efterfølgende skriftlig underretning af kommunen anses for opfyldt ved, at der – i overensstemmelse med Rigspolitiets vejledning af 18. juni 2010 om indberetning til kommunerne om børn og unge, der mistænkes for at have begået kriminalitet (findes på GIS portalen på POLNET) – foretages et ugentligt udtræk af en ”Ungerapport” fra PolMap. Ungerapporten sendes via e-mail som vedhæftet excel-regneark fra politikredsens sikre funktionspostkasse til kommunens sikre mailadresse.

2.2.4. Underretning og involvering af forældre til unge mellem 15 og 18 år

Underretning ved anholdelse og afhøring

Anholdes den unge eller skal den unge afhøres, underrettes den unges forældre (forældremyndighedens indehaver) snarest muligt. Hvis den unge er anbragt uden for hjemmet, underrettes den unges opholdssted. Underretning kan undtagelsesvis udsættes, i det omfang efterforskningen nødvendiggør dette.

Ved afhøring af den unge afgør politiet, om den unges forældre kan være til stede under afhøringen. Politiet bør kun nægte forældrene at overvære afhøringen, hvis det er nødvendigt af hensyn til efterforskningen.

Underretning ved kriminalitet, hvor der ikke er foretaget anholdelse og afhøring

I andre sager – dvs. hvor den unge ikke anholdes, og der ikke gennemføres en egentlig afhøring – underrettes den unges forældre snarest muligt, og senest når efterforskningen er afsluttet, f.eks. samtidig med udsendelse af et bødeforelæg.

Underretning kan undlades, hvis kriminaliteten er af helt bagatelagtig karakter, eksempelvis ved mindre overtrædelser af færdselsloven og ordensbekendtgørelsen, og det skønnes, at det vil være tilstrækkeligt, at forholdet mundtligt påtales over for den unge. Hvis der findes grundlag for at meddele en advarsel eller pålægge en bøde, kan underretning ikke undlades.

Underretning kan aldrig undlades ved overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer og våbenloven.

Kommunen skal, når den fra politiet modtager underretning om, at en ung har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, f.eks. grovere former for hærværk eller tyveri, udarbejde en handleplan til støtte for den unges udvikling, jf. [pkt. 2.2.3](#). Kommunen kan i den forbindelse tage initiativ til, at de sociale myndigheder sammen med politiet og skolen holder et møde med den unge og dennes forældre, eventuelt i form af et møde i den unges hjem, med henblik på at drøfte den unges situation og den fremtidige indsats over for den unge.

2.2.5. Krav om hurtig sagsbehandlingstid i visse sager

Sager, hvor den unge tilstår den kriminelle handling

Sagsbehandlingstiden i normalsager, hvor den unge tilstår den kriminelle handling, må ikke være på mere end to måneder.

Sagsbehandlingstiden regnes fra sigtelse, til sagen sendes til retten, eller anklagemyndigheden træffer anden afgørelse. De to måneder omfatter således den samlede sagsbehandlingstid hos de sociale myndigheder og politi og anklagemyndighed.

Politiet skal for at sikre overholdelse af sagsbehandlingstiden og af hensyn til den unge være opmærksom på, om der er anledning til allerede på efterforskningsstadiet via anklagemyndigheden at indhente de fornødne udtalelser fra ungesamråd, de sociale myndigheder og/eller kriminalforsorgen, jf. [pkt. 2.2.3](#). og [pkt. 3.1](#).

Det skal af henvendelsen til de sociale myndigheder i tilståelsessager særligt fremgå, at der er tale om en sag, der som udgangspunkt er omfattet af målsætningen om en samlet sagsbehandlingstid på to måneder, og at de sociale myndigheder derfor anmodes om at hastebehandle sagen.

Anklagemyndigheden skal efter sagens oversendelse kontakte de sociale myndigheder, hvis den samlede sagsbehandlingstid er tæt på at overstige to måneder.

Det kan endvidere være nødvendigt med henblik på opfyldelse af mål for sagsbehandlingstiden, at fremsende sagen til retten, før udtalelser fra de hørte myndigheder foreligger, jf. [pkt. 3.1.3](#). om berømmelse af sager forud for behandling i ungesamråd og [pkt. 3.2.2](#). om indbringelse af sagen for retten.

De frister for sagsbehandlingstiden, der er fastsat i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om [Vold, voldtægt og våben – Målsætning for sagsbehandlingstider for vold, voldtægt og våben og indberetning herom til Rigsadvokaten](#), finder også anvendelse i sager, hvor den sigtede er under 18 år.

Målsætningerne for sagsbehandlingstiden i sager mod unge har baggrund i den daværende regerings udspil ”Mere konsekvens, opfølgning og omsorg – en markant styrket indsats mod ungdomskriminalitet” fra oktober 2009 (findes på www.jm.dk (Justitsministeriets hjemmeside)). Det

følger heraf, at det er et vigtigt element i den styrkede indsats mod ungdomskriminalitet, at sager vedrørende unge kriminelle behandles så hurtigt som muligt, og at regeringen derfor gennem målsætninger for sagsbehandlingstiden vil sikre, at sagerne prioriteres højt af både de sociale myndigheder og af politi og anklagemyndighed.

Kriminalitet begået i særligt udsatte boligområder

I bevismæssigt klare sager vedrørende vold eller anden alvorlig kriminalitet begået af unge under 18 år bosat i de særligt udsatte boligområder skal politiet så vidt muligt færdiggøre sagen inden for 7 dage og herefter sende sagen til kommunen, der inden for 7 dage skal udarbejde en foreløbig handleplan for indsatsen over for den unge. Medmindre sagen kan afgøres udenretligt af politiet, skal sagen snarest sendes til retten, der hurtigst muligt berammer sagen. Dette følger af en regeringsplan fra oktober 2010, ”Ghettoen tilbage til samfundet – et opgør med parallelsamfundet i Danmark” (findes på Statsministeriets hjemmeside, www.stm.dk).

Rigspolitiet har udmøntet regeringens plan i ”Udmøntningen af de politimæssige initiativer i regeringens plan til bekæmpelse af kriminalitet i ghettoer” af 21. januar 2011.

Det er anført i Rigspolitiets udmøntningsplan, at sagsbehandlingstiden – regnet fra sigtelsen til tiltalerejsning generelt i sager vedrørende overtrædelse af straffeloven begået i områderne – i videst muligt omfang skal være under to måneder. Dette svarer til det generelle krav til sagsbehandlingstiden, der fremgår af resultatkontrakt for anklagemyndigheden og politidirektørkontrakterne for 2014.

Endelig er det anført, at anklagemyndigheden understøtter politiets arbejde og sikrer en hurtig og effektiv retsforfølgning af gerningsmændene.

Anklagemyndigheden skal således behandle sager vedrørende unge, der er bosat i de udvalgte områder og som er omfattet af ”7+7-ordningen” hurtigst muligt. Det bemærkes i den forbindelse, at de 7 dage, som politiet har til at ”færdiggøre sagen”, ikke omfatter anklagemyndighedens sagsbehandling i forbindelse med tiltalespørgsmålet.

Herudover skal sagsbehandlingstiden i sager, hvor den unge har begået straffelovsovertrædelser i området, i videst muligt omfang være under to måneder regnet fra sigtelsen og til tiltalerejsning.

De frister for sagsbehandlingstiden i sager om vold, voldtægt og våben, der er fastsat i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet Vold, voldtægt og våben – Målsætning for sagsbehandlingstider for vold, voldtægt og våben og indberetning herom til Rigsadvokaten, finder også anvendelse i sager, hvor den sigtede er under 18 år.

3. Forberedelse

Før der tages endeligt stilling til tiltalespørgsmålet i en sag mod en ung person, er det, forudsat at den sigtede vurderes at være skyldig, nødvendigt at undersøge nærmere, hvilken sanktion der skal nedlægges påstand om.

Når anklagemyndigheden modtager sagen, skal det således, på baggrund af den unges personlige forhold, karakteren af den udøvede kriminalitet samt den unges indstilling til sigtelsen, vurderes, om sagen kan afgøres med en bøde, jf. pkt. 5.1., tiltalefrafald med eller uden vilkår, jf. pkt. 5.2., betinget dom med eller uden vilkår, jf. pkt. 5.3. eller ungdomssanktion, jf. pkt. 5.4.

Til brug for afgørelse af sanktionsvalget er det i vidt omfang relevant at indhente udtalelser herom fra de sociale myndigheder eller kriminalforsorgen, ligesom nogle sager bliver drøftet i ungesamråd, jf. herom nedenfor pkt. 3.1.

For at sikre overholdelse af sagsbehandlingstiden og af hensyn til den unge bør de fornødne udtalelser fra ungesamråd, de sociale myndigheder og/eller kriminalforsorgen indhentes tidligst muligt. Det kan således være nødvendigt, at politiet på efterforskningsstadiet via anklagemyndigheden foranlediger, at de relevante myndigheder bliver hørt, jf. [pkt. 2.2.3.](#) og [pkt. 2.2.5.](#)

Det kan af hensyn til opfyldelse af mål for sagsbehandlingstiden endvidere være nødvendigt at fremsende sagen til retten, før udtalelser fra de hørte myndigheder foreligger, jf. [pkt. 2.2.5.](#), [pkt. 3.1.3.](#) og [pkt. 3.2.2.](#) om indbringelse af sager for retten.

3.1. Høringer og underretninger

Det er i de fleste sager relevant at foretage høring af de sociale myndigheder, jf. [pkt. 3.1.1.](#) I nogle sager bør der foretages høring eller underretning af kriminalforsorgen, jf. [pkt. 3.1.2.](#), ligesom nogle sager mod unge bliver behandlet på et ungesamråd, jf. [pkt. 3.1.3.](#)

3.1.1. Høring af de sociale myndigheder

Oplysninger om sigtedes personlige forhold indhentes hos de sociale myndigheder i sigtedes opholdskommune. Oplysningerne bør normalt indhentes på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Oplysninger om personlige forhold skal normalt indhentes i alle sager. Undtaget er dog

- sager, der må forventes at ende med påtaleopgivelse,
- sager, der kan afgøres med bøde eller advarsel,
- sager, der forventes sluttet efter bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale,
- sager, der med altovervejende sandsynlighed vil medføre en ubetinget frihedsstraf, og hvor der allerede foreligger personlige oplysninger.

Hvis anklagemyndigheden ikke finder sagen egnet til afgørelse med tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt eller til afgørelse lydende på ungdomssanktion, anmodes de sociale myndigheder om at oplyse, om myndighederne finder, at der som led i straffesagens afgørelse bør fastsættes foranstaltninger efter § 52 i lov om social service, og i givet fald hvilke foranstaltninger der kan foreslås.

Hvis anklagemyndigheden finder sagen egnet til afgørelse med tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt, anmodes de sociale myndigheder om at undersøge muligheden for at indgå en ungdomskontrakt. Se om ungdomskontrakt [pkt. 5.2.5.](#)

De sociale myndigheder iværksætter en undersøgelse af den unges forhold og af mulighederne for at anvende en ungdomskontrakt eller eventuelt hjælpeforanstaltninger uden ungdomskontrakt. Hvis de sociale myndigheder skønner, at en ungdomskontrakt kan anvendes, udarbejdes der i fællesskab med den unge og dennes forældre et udkast til de sociale vilkår i en ungdomskontrakt.

Hvis anklagemyndigheden vurderer, at den unge er omfattet af målgruppen for ungdomssanktion, skal anklagemyndigheden snarest muligt indhente en udtalelse fra de sociale myndigheder vedrørende den unge. Se om ungdomssanktion [pkt. 5.4.](#)

De sociale myndigheder skal komme med en indstilling om, hvorvidt ungdomssanktion vil være formålstjenlig. Indstillingen fra de sociale myndigheder skal ligeledes indeholde forslag til, hvordan ungdomssanktionen for den pågældende unge bør udformes, herunder hvor længe den unge skal

opholde sig på en sikret døgninstitution, og i hvor lang tid den unge efterfølgende skal være anbragt på en åben institution.

Der henvises i øvrigt til [pkt. 3.1.3.](#) om behandling af sager i ungesamråd.

Ved henvendelse til de sociale myndigheder skal vedlægges kopi af forholds-/bilagsfortegnelse eller kopi af retsmødebegæring eller anklageskrift, hvis disse foreligger. Sagens akter medsendes kun, hvor der skønnes at være et særligt behov for, at de sociale myndigheder kender detaljerne i sagen.

Det bør af henvendelsen til de sociale myndigheder i normalsager, hvor den unge tilstår den kriminelle handling, særligt fremgå, at der er tale om en sag, der som udgangspunkt er omfattet af målsætningen om en samlet sagsbehandlingstid på to måneder, og at de sociale myndigheder derfor anmodes om at hastebehandle sagen, jf. [pkt. 2.2.5.](#) Anklagemyndigheden skal efter sagens oversendelse kontakte de sociale myndigheder, hvis den samlede sagsbehandlingstid er tæt på at overstige to måneder.

3.1.2. Høring og underretning af kriminalforsorgen

Personundersøgelser efter retsplejelovens § 808 indhentes normalt ikke i sager mod unge under 18 år. De oplysninger, der indhentes fra de sociale myndigheder, må antages at være tilstrækkelige i de fleste tilfælde. Hvis det overvejes at knytte tilsyn af kriminalforsorgen som vilkår til en helt eller delvist betinget dom, eller der kan blive tale om samfundstjeneste eller behandling i ”anger management”, skal der dog tilvejebringes en personundersøgelse. Det samme gælder, hvis der i øvrigt er behov for personlige oplysninger, som ikke kan skaffes gennem de sociale myndigheder.

Hvis en 15-20-årig person har begået kriminalitet af den karakter, der kan begrunde behandling i ”anger management” som vilkår i en (eventuelt delvis) betinget dom, skal politiet indhente en personundersøgelse. Kriminalforsorgen skal ud over personundersøgelsen foretage en vurdering af den unge med hensyn til dennes egnethed til deltagelse i programmet. Spørgsmålet om egnethed vil indgå som en del af konklusionen i personundersøgelsen. Se nærmere om behandling i ”anger management” som vilkår for en betinget dom under [pkt. 5.3.3.](#)

Hvis det drejer sig om en sag, hvor der kan blive tale om anvendelse af ungdomssanktion, kan anklagemyndigheden anmode den lokale afdeling af kriminalforsorgen om at udfærdige en personundersøgelse, hvis der mellem politidirektøren, den lokale afdeling af kriminalforsorgen og den lokale afdeling af socialchefer er indgået aftale herom. Undersøgelsen vil i givet fald blive afsluttet uden konklusion fra kriminalforsorgen, idet det fortsat er de sociale myndigheder, som skal vurdere den unges egnethed.

Der henvises i øvrigt til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om [Personundersøgelser ved Kriminalforsorgen](#), herunder med henblik på samfundstjeneste.

Den lokale afdeling af kriminalforsorgen skal have underretning om sager, der forventes at medføre ubetinget fængselsstraf, således at den unges afsoning kan planlægges og iværksættes hurtigst muligt.

Underretningen skal ske ved kopi af forholds-/bilagsfortegnelse, retsmødebegæring eller anklageskrift og så tidligt som muligt, når det står klart, at ubetinget fængselsstraf kan forventes.

3.1.3. Behandling af sager i ungesamråd

Der er i politikredsene etableret ungesamråd, som bl.a. udarbejder indstillinger til brug for anklagemyndighedens sanktionspåstand og rettens sanktionsvalg i konkrete straffesager mod unge. Ungesamrådene udarbejder også indstillinger om det mest hensigtsmæssige anbringelsessted, hvis den

unge idømmes en ubetinget frihedsstraf, eller om idømmelse af ungdomssanktion i medfør af straffelovens § 74 a.

Det er fastsat i lokale aftaler, hvilke typer sager der skal behandles i ungesamråd, samt hvorledes behandlingen af sagerne i samrådet nærmere skal foregå. Organiseringen af de enkelte ungesamråd er ligeledes aftalt lokalt. Ungesamrådene består i de fleste tilfælde af faste repræsentanter fra de berørte kommuner, regionen og de sikrede institutioner og eventuelt sagkyndige.

Anklagemyndigheden/politiet i de pågældende politikredse og Kriminalforsorgen i Frihed deltager endvidere fast i samrådenes møder.

Som følge af, at aftalerne om behandlingen af sager i ungesamråd er fastsat lokalt, er det forskelligt, hvilken myndighed der kan tage initiativ til, at en sag mod en ung lovovertræder skal behandles i ungesamråd.

Da det endvidere varierer, hvor ofte de enkelte ungesamråd afholder møder, skal anklagemyndigheden i hvert tilfælde overveje, om sagen bør berammes i retten forud for behandlingen i ungesamrådet med henblik på at sikre, at målene for sagsbehandlingstiden kan opfyldes, jf. [pkt. 2.2.5](#).

I sager, hvor kriminaliteten er begået i en anden politikreds, end den politikreds hvor den sigtede har bopæl, skal sagen behandles i det ungesamråd, der er etableret i den sigtedes bopælskommune. Anklagemyndigheden i den politikreds, hvor kriminaliteten er begået, skal hurtigst muligt tage kontakt til anklagemyndigheden i den politikreds, hvor den unge har bopæl med henblik på at afklare, om sagen skal behandles på ungesamråd. Anklagemyndigheden i den politikreds, hvor kriminaliteten er begået, skal i givet fald snarest fremsende sagen samt en kort notits om den kriminalitet, den unge er sigtet for.

I [Rigsadvokatens brev af 30. juni 2010 vedrørende etablering af ungesamråd i politikredse og målsætninger for sagsbehandlingstiden i sager vedrørende unge lovovertrædere](#) anmodede Rigsadvokaten samtlige politidirektører – i det omfang der ikke allerede var etableret et ungesamråd i politikredsen – om at tage kontakt til de i kredsen beliggende kommuner med henblik på etablering af et ungesamråd.

3.2. Tiltalerejsning

3.2.1. Udformning af anklageskrifter og retsmødebegæringer

Anklagemyndigheden skal i sager mod unge ved udformning af påstande i anklageskrifter og retsmødebegæringer være opmærksom på nøje at anføre sanktionens indhold, herunder de vilkår, der skal fastsættes ved tiltalefrafald eller betingede domme, eller indholdet af en ungdomssanktion, jf. [pkt. 5](#), om straf og andre retsfølger.

Se eksempler på udformningen af påstande om ungdomssanktion [pkt. 5.4.3](#).

Hvis sagen søges afgjort med tiltalefrafald med vilkår, betinges dette af, at sigtede erkender sig skyldig i retten, og at retten godkender vilkårene.

3.2.2. Indbringelse af sagen for retten

Sagen skal fremsendes til retten med de nødvendige dokumenter umiddelbart efter afslutning af efterforskningen og efter eventuel forelæggelse for statsadvokaten.

Det kan være nødvendigt med henblik på opfyldelse af mål for sagsbehandlingstiden, jf. pkt. 2.2.5., at fremsende sagen til retten, før udtalelser fra de hørte myndigheder foreligger, jf. også pkt. 3.1.3. om berømmelse af sager forud for behandling i ungesamråd. Ved tiltalefrafald vedlægges det underskrevne tiltalefrafald, en eventuel ungdomskontrakt samt retsmødebegæring.

Ved tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt skal anklagemyndigheden iværksætte de fornødne tiltag til godkendelse af ungdomskontrakten, jf. herom pkt. 5.2.5.

Anklagemyndigheden skal foranledige, eventuelt med bistand fra retten, at der sker underretning om retsmøder i sagen til indehaveren af forældremyndigheden, de sociale myndigheder og eventuelt kriminalforsorgen.

4. Jura

5. Straf og andre retsfølger

Personer under 18 år kan som udgangspunkt idømmes samme former for straf og retsfølger som personer over 18 år. Personer, der var under 18 år på gerningstidspunktet, kan dog ikke idømmes fængsel på livstid, jf. straffelovens § 33, stk. 3.

Det har i almindelighed betydning for straffastsættelsen som en formildende omstændighed, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 82, nr. 1.

Sager mod personer under 18 år søges i vidt omfang – afhængigt af den unges personlige forhold, karakteren af den udøvede kriminalitet samt den unges indstilling til sigtelsen – afgjort med bøde, tiltalefrafald, herunder advarsel, betinget dom eller ungdomssanktion.

5.1. Fastsættelse af bøder

Sager, der over for personer over 18 år som hovedregel afgøres med bøde, skal også over for unge under 18 år søges afgjort med denne sanktion.

Bøderne nedsættes for unge under 18 år og for personer med særlig lav indtægt i overensstemmelse med ordningen på færdselslovens område. Det er alderen og indtægtsforholdene på gerningstidspunktet, der er afgørende for spørgsmålet om bødenedsættelse.

Nærmere retningslinjer, herunder indtægtsgrænser for bødenedsættelse, kan findes i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Strafudmåling (§ 80) under punktet straf og andre retsfølger.

Består kriminaliteten i butikstyveri eller andre former for berigelseskriminalitet omfattet af straffelovens § 287, søges sagen afgjort med bøde eller advarsel efter de retningslinjer, der er fastsat i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Formueforbrydelser - de almindelige berigelsesforbrydelser (straffelovens §§ 276- 283 samt § 290, § 291, § 293 og § 293 a).

Sager vedrørende mindre alvorlige dokumentfalskforhold, jf. straffelovens § 172, stk. 1, bør også søges afgjort med bøde.

Med hensyn til sager vedrørende brugstyveri af motorkøretøj efter straffelovens § 293 a henvises til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Formueforbrydelser - de almindelige berigelsesforbrydelser (straffelovens §§ 276- 283 samt § 290, § 291, § 293 og § 293 a).

Ved fastsættelsen af en fælles bødestraf for flere samtidige overtrædelser af færdselsloven er det den nedsatte bøde, der skal indgå i den samlede bødeberegning, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Færdsel – Generelle retningslinjer for sanktionspåstande i færdselssager.

Sager vedrørende spiritus- og promillekørsel behandles som sager mod personer over 18 år.

5.2. Tiltalefrafald

5.2.1. Anvendelsesområde og generelle betingelser

Efter retsplejelovens § 722 kan tiltale i en sag helt eller delvis frafalde i en række nærmere angivne tilfælde. Ifølge retsplejelovens § 723, stk. 1, kan der fastsættes vilkår for et tiltalefrafald.

Der er flere former for tiltalefrafald, som er særligt relevante som retsfølge til personer under 18 år:

- Advarsel ved forhold af ringe strafværdighed efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1, jf. pkt. 5.2.2.
- Tiltalefrafald i sager om ubetydelig vold efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7, jf. pkt. 5.2.3.
- Tiltalefrafald på grund af ung alder uden særlige vilkår efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 3, jf. pkt. 5.2.4.
- Tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt eller andre hjælpeforanstaltninger efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, jf. pkt. 5.2.5.

Det er en forudsætning for at meddele tiltalefrafald, at sigtedes skyld er utvivlsom, eller at alle faktiske omstændigheder i forbrydelsens gerningsindhold er erkendt. Hvis der skal fastsættes vilkår for tiltalefrafaldet efter retsplejelovens § 723, stk. 1, skal den sigtede i retten have afgivet en uforbeholden tilståelse, jf. § 723, stk. 2.

Har den unge gjort sig skyldig i vold, eller indgår vold i kriminaliteten, kan tiltalefrafald ikke anvendes, jf. dog pkt. 5.2.3. om ubetydelig vold.

Brugstyveri af bil eller motorcykel kan som udgangspunkt ikke afgøres med tiltalefrafald, herunder med vilkår om ungdomskontrakt, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Formueforbrydelser - de almindelige berigelsesforbrydelser (straffelovens §§ 276- 283 samt § 290, § 291, § 293 og § 293 a) af motorkøretøj. Brugstyverier af cykler og knallerter, herunder registreringspligtige knallerter, afgøres som udgangspunkt med bøde, jf. Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Formueforbrydelser - de almindelige berigelsesforbrydelser (straffelovens §§ 276- 283 samt § 290, § 291, § 293 og § 293 a).

Tiltalefrafald kan heller ikke anvendes ved røveri, groft hærværk og narkotikakriminalitet, der ikke isoleret set kan afgøres med advarsel eller bøde. Sagen skal i så fald indbringes for retten med henblik på idømmelse af ubetinget eller betinget straf, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste, kombinationsdom eller afgøres med en ungdomssanktion, jf. pkt. 5.4.

Tiltalefrafald til unge under 18 år i medfør af retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1 og 4-7, og stk. 2, samt bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, kan i øvrigt anvendes i samme omfang som over for voksne.

5.2.2. Advarsel ved forhold af ringe strafværdighed

En advarsel er et tiltalefrafald efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1, der kan meddeles i tilfælde, hvor den påsigtede lovovertrædelse efter loven ikke kan medføre højere straf end bøde, og forholdet er af ringe strafværdighed.

Består kriminaliteten i butikstyveri eller andre former for berigelseskriminalitet omfattet af straffelovens § 287, søges sagen afgjort med bøde eller advarsel efter de retningslinjer, der er fastsat i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om [Straffeloven – Strafpåstanden i sager om overtrædelse af straffeloven](#).

Der fastsættes ikke vilkår til en advarsel efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1.

5.2.3. Tiltalefrafald i sager om ubetydelig vold

Efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7, kan tiltale frafaldes, hvis dette følger af bestemmelser fastsat af justitsministeren eller rigsadvokaten. Tiltale kan i medfør af § 1, nr. 2, litra a, i Rigsadvokatens bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, frafaldes for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 245, stk. 1, når ingen særlige omstændigheder gør sig gældende, og når ingen betydelig skade er sket, eventuelt mod vedtagelse af en bøde eller betaling af erstatning.

Tiltalefrafald efter bekendtgørelsens § 1, nr. 2, litra a, for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 245, stk. 1, skal alene anvendes efter en konkret vurdering, når der er tale om ubetydelig vold. Tiltalefrafald i denne type sager kan således f.eks. anvendes, når både sigtede og forurettede er meget unge, og volden er opstået efter forudgående uoverensstemmelser mellem parterne, herunder i forbindelse med konflikter opstået på skoler eller ved fester, f.eks. fordi konflikten har udviklet sig til håndgemæng på grund af indtagelse af alkohol.

Tiltalefrafald efter denne bestemmelse skal ikke anvendes, hvis flere gerningsmænd i forening har udøvet vold mod én person, ligesom denne type tiltalefrafald ikke skal anvendes, hvis forurettede har pådraget sig skader af betydning, f.eks. i form af flænger, tandskade eller adskillige blodudtrækninger.

Tiltalefrafald efter denne bestemmelse skal endvidere ikke anvendes, hvis der er anvendt et våben eller lignende i forbindelse med voldshandlingerne.

Der fastsættes ikke vilkår til tiltalefrafald efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7.

5.2.4. Tiltalefrafald på grund af ung alder uden særlige vilkår

Der kan meddeles tiltalefrafald efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 3, i tilfælde, hvor sigtede var under 18 år på gerningstidspunktet, og der fastsættes vilkår efter § 723, stk. 1.

Kan sagen ikke afgøres med bøde eller advarsel, og er den unge personligt, socialt og arbejds- eller uddannelsesmæssigt veltilpasset, kan sagen eventuelt afgøres med et tiltalefrafald i medfør af denne bestemmelse, uden at der fastsættes særlige vilkår om ungdomskontrakt eller andre hjælpeforanstaltninger. Der skal som hovedregel fastsættes vilkår om bødebetaling og eventuelt tillige

om konfiskation og erstatning. Bødens størrelse skal fastsættes under hensyn til den unges betalingsevne.

Denne sanktion skal navnlig anvendes ved mindre alvorlig berigelseskriminalitet, som ikke kan afgøres med bøde. Det gælder f.eks. ved et eller nogle få indbrud. Det er en forudsætning, at kriminaliteten ikke kan ses som begyndelsen på en egentlig kriminel løbebane. Sanktionen skal ikke anvendes, hvis den unge tidligere har modtaget tiltalefrafald.

Da der skal fastsættes vilkår i form af prøvetid og bøde, skal den sigtede efter retsplejelovens § 723, stk. 1, i retten have afgivet en uforbeholden tilståelse, jf. bestemmelsens stk. 2. Vilkårene skal godkendes af retten. Prøvetiden fastsættes i reglen til 1 år. I sjældne gentagelsestilfælde kan prøvetiden eventuelt fastsættes til 2 år.

Det skal fremgå af meddelelsen om tiltalefrafald, at sagen kan genoptages, hvis et vilkår overtrædes, jf. pkt. 6.4.

Hvis den sigtede ikke afgiver en uforbeholden tilståelse, må sagen søges afgjort ved dom, eventuelt med en betinget dom på tilsvarende vilkår, som hvis det havde været muligt at meddele tiltalefrafald.

5.2.5. Tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt eller andre hjælpeforanstaltninger

Kan en sag ikke afgøres med bøde eller tiltalefrafald på grund af ung alder uden særlige vilkår, jf. pkt. 5.2.4., skal sagen søges afgjort med et tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt. Hjemlen hertil er retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. § 723, stk. 1, og lov om social service § 52.

Ungdomskontrakten er en aftale, hvor den unge med samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden forpligter sig til at deltage i nærmere opregnede aktiviteter mv., mod at anklagemyndigheden afstår fra yderligere retsforfølgning. Den unge kan herved opnå, at lovovertrædelsen ikke anføres på straffeattesten, jf. § 11, stk. 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister, ligesom den unge normalt ikke vil blive pålagt vilkår om bøde.

Foranstaltninger efter lov om social service kan iværksættes over for unge under 18 år, der har ophold her i landet. De sociale foranstaltninger i en ungdomskontrakt ophører således normalt ved det fyldte 18. år. Dog kan foranstaltninger i form af en personlig rådgiver, en fast kontaktperson eller døgnophold i institution, plejefamilie eller andet egnet opholdssted opretholdes, indtil den unge fylder 23 år, hvis den unge er indforstået hermed, jf. lov om social service § 76.

En ungdomskontrakt skal godkendes af anklagemyndigheden og af retten, se nedenfor.

Tiltalefrafald uden ungdomskontrakt, men med vilkår om hjælpeforanstaltninger efter lov om social service, anvendes kun undtagelsesvis efter indstilling fra de sociale myndigheder, jf. i det følgende.

Om tiltalefrafald på grund af ung alder uden særlige vilkår henvises til pkt. 5.2.4.

Anvendelsesområde

Ungdomskontrakten kan især tilbydes unge under 18 år, der ikke er kommet ind i et mere fast kriminalitetsmønster. Det er unge, som før ordningen med ungdomskontrakter skulle have tiltalefrafald med vilkår om tilsyn af de sociale myndigheder mv. eller eventuelt den første betingede dom.

Der vil således typisk være tale om unge, der har begået berigelseskriminalitet, herunder f.eks. indbrudstyveri eller andet tyveri og visse grovere hærværksforhold.

Det er udelukket at anvende ungdomskontrakt ved vold, eller hvis vold indgår i kriminaliteten.

Det er ligeledes udelukket at anvende ungdomskontrakt ved røveri, groft hærværk og narkotikakriminalitet, der ikke isoleret set kan afgøres med advarsel eller bøde. Ungdomskontrakt kan heller ikke anvendes ved brugstyveri af bil eller motorcykel.

Foreligger der en bestyret tilståelse fra den unge, skønner anklagemyndigheden umiddelbart, om sagen egner sig til at blive afgjort med et tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt. Anklagemyndigheden underretter i givet fald snarest muligt de sociale myndigheder i den unges opholdskommune. Kommunen iværksætter en undersøgelse af den unges forhold og af mulighederne for at anvende en ungdomskontrakt eller eventuelt hjælpeforanstaltninger uden ungdomskontrakt. Sagens akter medsendes i fornødent omfang. Se pkt. 3.1.1. om høring af de sociale myndigheder.

Hvis de sociale myndigheder skønner, at en ungdomskontrakt kan anvendes, udarbejdes der i fællesskab med den unge og dennes forældre et udkast til de sociale vilkår i en ungdomskontrakt.

Vurderer de sociale myndigheder ud fra deres kendskab til den unge og forældrene, at der ikke er grundlag for en ungdomskontrakt, eller vil den unge ikke indgå en ungdomskontrakt, skal sagen søges afgjort ved dom eventuelt med vilkår om hjælpeforanstaltninger.

Hvis der ikke foreligger en bestyret tilståelse, må sagen ligeledes afgøres ved dom.

Tiltalefrafald uden ungdomskontrakt, men med vilkår om hjælpeforanstaltninger efter lov om social service § 52, kan undtagelsesvis anvendes, hvis de sociale myndigheder indstiller dette.

Ungdomskontraktens indhold

Et tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt skal i alle tilfælde indeholde

- vilkår om sociale foranstaltninger
- tilsyn med overholdelse af disse foranstaltninger
- vilkår om straffri vandel i en prøvetid, og
- oplysning om konsekvensen af, at kontrakten ikke overholdes

Der kan fastsættes yderligere vilkår, jf. nedenfor.

Kontrakten skal udarbejdes således, at den afspejler den unges situation og den begåede kriminalitet.

Kontrakten skal indeholde en målrettet plan, som specifikt fastlægger de initiativer, som inden for et bestemt tidsrum skal udgøre en samlet indsats over for den unge og udgøre en konkret forpligtelse for den unge. Der skal også fastsættes bestemmelser om tilsynet med overholdelsen af disse vilkår, f.eks. ved jævnlige samtaler med en sagsbehandler.

Vilkårene i ungdomskontrakten skal være konkrete og specifikke, og den sproglige formulering skal være klar, således at der ikke kan opstå misforståelser eller tvivl om, hvorvidt vilkårene er overtrådt.

Kontrakten kan f.eks. indeholde en forpligtelse for den unge til at søge skole eller andet uddannelsessted, en ungdomsklub eller andre foreningsaktiviteter, f.eks. sportsforeninger. Herudover kan kontrakten indeholde en forpligtelse til at passe et fritidsjob. Endvidere kan kontrakten indeholde vilkår om, hvor den unge skal bo, herunder hos familie eller på et sted, der er anvist af de sociale myndigheder, eventuelt i forbindelse med anbringelse uden for hjemmet. Der kan også i særlige tilfælde fastsættes vilkår om behandling mod alkohol- eller narkotikamisbrug.

De sociale foranstaltninger i ungdomskontrakter kan efter lov om social service § 52, stk. 3, være konsulentbistand, praktisk eller pædagogisk støtte i hjemmet, familiebehandling, døgnophold for familien, aflastningsordning, udpegning af personlig rådgiver, udpegning af en fast kontaktperson for den unge, økonomisk støtte, herunder til ophold på kost- eller efterskole, samt anbringelse uden for hjemmet på en døgninstitution, i en plejefamilie eller andet godkendt opholdssted, som må anses for egnet til at imødekomme barnets eller den unges særlige behov.

Der bør især fokuseres på de områder, hvor der er behov for at få den unge til at arbejde med at ændre holdning og adfærd, og hvor der er behov for at støtte den unge i udvikling af et positivt forløb. Den sociale indsats bør derfor være fremadrettet og behøver ikke at relatere sig til den begåede kriminalitet.

Ungdomskontraktens vilkår om hjælpeforanstaltninger bør normalt ikke løbe i mere end et år og ikke i kortere tid end tre måneder. Ungdomskontrakten og dermed de fastsatte hjælpeforanstaltninger kan normalt ikke forlænges ud over det fyldte 18. år, jf. ovenfor.

En ungdomskontrakt skal altid gøres betinget af straffri vandel i prøvetiden. Prøvetiden fastsættes i reglen til 1 år.

I en ungdomskontrakt vil der kunne indgå vilkår om betaling af erstatning og konfiskation. Der bør normalt ikke fastsættes vilkår om bødebetaling. Hvis ungdomskontrakten kun indeholder mindre forpligtelser for den unge, f.eks. krav om at fastholde et påbegyndt skole- eller uddannelsesforløb, kan der dog være behov for at fastsætte vilkår om bøde.

Kontrakten skal indeholde oplysninger om konsekvensen af, at kontrakten ikke overholdes af den unge. Betydningen af ny kriminalitet i prøvetiden skal også anføres. Der henvises til [pkt. 6.4](#).

Anklagemyndighedens og rettens godkendelse af en ungdomskontrakt

Ved afgørelse af en sag med tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt skal såvel anklagemyndigheden som retten godkende kontraktens vilkår om hjælpeforanstaltninger, der er udarbejdet af de sociale myndigheder i samarbejde med den unge og dennes forældre.

Anklagemyndigheden skal forud for godkendelsen fastsætte de yderligere vilkår om straffri vandel mv., der skal indgå i ungdomskontrakten. I de tilfælde, hvor en sag skal behandles på ungesamråd, er der mulighed for, at repræsentanter for de relevante myndigheder i fællesskab drøfter vilkårene i kontrakten, jf. [pkt. 3.1.3](#).

Herefter underskrives kontrakten af de sociale myndigheder, den unge, indehaveren af forældremyndigheden og af anklagemyndigheden. Underskrivelsen bør tilstræbes at ske på et møde med deltagelse af de nævnte personer og myndigheder, hvor indholdet af kontrakten og betydningen af dens overholdelse gennemgås.

Har den unge bopæl i en anden politikreds end den kreds, der behandler sagen, kan afholdelse af mødet undlades, hvis praktiske hensyn herunder afstande og lignende gør det vanskeligt. Kontrakten underskrives i så fald af den unge, forældrene og de sociale myndigheder og sendes til politikredsen på gerningsstedet til underskrift. Sagen sendes herefter snarest muligt til bopælskredsen med henblik på rettens godkendelse, medmindre rettens godkendelse mest hensigtsmæssigt sker ved gerningsstedets værneting.

Fastsættelse af vilkår i tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt kan ifølge retsplejelovens § 723, stk. 2, kun ske, såfremt den sigtede i retten har afgivet en uforbeholden tilståelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende omstændigheder.

Retten skal godkende vilkåret om ungdomskontrakt og dermed selve indholdet af kontrakten, jf. retsplejelovens § 723, stk. 3. Det samme gælder andre vilkår.

Med henblik på at sikre, at kontrakten godkendes af retten så hurtigt som muligt, skal politikredsene søge etableret ordninger med de stedlige retter, der medfører, at behandlingen af disse sager kan ske, så snart kontrakten er underskrevet.

Det kan være af såvel pædagogisk som praktisk betydning, at rettens behandling af kontrakten sker samme dag, som kontrakten er gennemgået og underskrevet på mødet mellem repræsentanter for myndighederne, den unge og forældrene.

5.2.6. Sanktionsvalget ved ny kriminalitet begået efter et tidligere tiltalefrafald

Seneste afgørelse: Tiltalefrafald på grund af ung alder uden særlige vilkår

Kan sagen ikke afgøres med bøde eller advarsel må det overvejes, om sagen kan afgøres med tiltalefrafald med ungdomskontrakt eller andre hjælpeforanstaltninger, jf. pkt. 5.2.5.

Seneste afgørelse: Tiltalefrafald med ungdomskontrakt eller andre hjælpeforanstaltninger

Der skal normalt kun meddeles ét tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt.

Ny kriminalitet, der ikke kan afgøres med bøde eller advarsel, skal medføre, at sagen søges afgjort ved dom. Der vil til en betinget dom kunne knyttes vilkår om hjælpeforanstaltninger.

5.3. Betinget dom

Efter straffelovens § 56 kan retten gøre en straf betinget, hvis den finder det upåkrevet, at straffen kommer til fuldbyrdelse.

5.3.1. Betinget dom eventuelt med vilkår om tilsyn og hjælpeforanstaltninger

Efter straffelovens § 57 kan retten som vilkår for udsættelsen af straffastsættelsen eller af straffuldbyrdelsen bestemme, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn (tilsynsvilkår).

For personer under 18 år varetages tilsynet i almindelighed af de sociale myndigheder.

Desuden kan retten fastsætte andre vilkår (særvilkår), som findes formålstjenlige, herunder at den dømte efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 52 i lov om social service, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, som kommunen meddeler den pågældende, jf. straffelovens § 57, nr. 9. Dette indebærer, at det herefter påhviler de sociale myndigheder at træffe bestemmelse om indholdet af de pågældende foranstaltninger efter den sociale lovgivning.

Der kan således fastsættes hjelpeforanstaltninger, som er identiske med de vilkår, der indgår i en ungdomskontrakt eller et tiltalefrafald med vilkår, jf. pkt. 5.2.5. Sådanne vilkår skal i lighed med de vilkår, der fastsættes i forbindelse med tiltalefrafald, være konkrete og specifikke, ligesom den sproglige formulering skal være klar.

På samme måde som ved overtrædelser af vilkår ved tiltalefrafald skal der konsekvent følges op på overtrædelser af vilkår i forbindelse med betinget dom.

Foranstaltninger efter lov om social service kan iværksættes over for unge under 18 år, der har ophold her i landet. De sociale foranstaltninger ophører således normalt ved det fyldte 18. år. Dog kan foranstaltninger i form af en personlig rådgiver, en fast kontaktperson eller døgnophold i institution, plejefamilie eller andet egnet opholdssted opretholdes, indtil den unge fylder 23 år, hvis den unge er indforstået hermed, jf. lov om social service § 76.

5.3.2. Betinget dom med vilkår om samfundstjeneste

Hvis kriminaliteten er af en sådan art, at den ikke bør afgøres med en rent betinget dom, f.eks. ved spirituskørsel eller brugstyveri af motorkøretøj, kan der blive tale om en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Se nærmere om spirituskørsel i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Færdsel – Spirituskørsel (fl § 53) og om brugstyveri af motorkøretøj i Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Formueforbrydelser - de almindelige berigelsesforbrydelser (straffelovens §§ 276- 283 samt § 290, § 291, § 293 og § 293 a). Det er en betingelse for anvendelse af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, at den dømte findes egnet hertil, jf. straffelovens § 62, stk. 1. Se nærmere om anvendelse af samfundstjeneste i Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Samfundstjeneste.

5.3.3. Betinget dom med vilkår om behandling i ”anger management”

Hvis en 15-20-årig person har begået voldskriminalitet eller lignende, der er udtryk for en ringe evne til at kontrollere egen aggressivitet, skal anklagemyndigheden overveje, om den pågældende kan idømmes en betinget dom med vilkår om behandling i ”anger management”. Det er personens alder på domstidspunktet, der er afgørende for iværksættelse af vilkåret.

En betinget dom med vilkår om behandling i ”anger management” forudsætter, at den kriminelle efter en individuel vurdering findes egnet og motiveret til at gennemføre vilkåret. Det er kriminalforsorgen, der forestår denne vurdering i forbindelse med udfærdigelse af en personundersøgelse, jf. pkt. 3.1.2.

Når en 15-20-årig person forventes at blive idømt en betinget eller ubetinget fængselsstraf på op til 40 dage, herunder kombinationsdom, for overtrædelse af straffeloven i form af

- vold, jf. straffelovens § 244 og § 245,
- vold eller trusler mod tjenestemand i funktion, jf. straffelovens § 119,
- fornærmelig tiltale mod tjenestemand i funktion, jf. straffelovens § 121, eller
- trusler, jf. straffelovens § 266.

skal der derfor altid indhentes en personundersøgelse og en vurdering af, om den unge er egnet til at deltage i programmet om ”anger management”, jf. pkt. 3.1.2.

Betinget dom med vilkår om behandling i ”anger management” forudsættes i almindelighed kun anvendt over for unge, der ikke tidligere har begået voldskriminalitet.

Hvis den unge tidligere er dømt for vold eller lignende i 1 – 3 tilfælde, kan den pågældende imidlertid efter en konkret vurdering idømmes en betinget dom med vilkår om behandling i ”anger management”, hvis karakteren af de tidligere forhold sammenholdt med den unges alder på gerningstidspunktet ikke findes at burde udelukke den unge fra denne sanktion.

I tilfælde, hvor det strafbare forhold må betragtes som særlig groft, f.eks. ved vold begået som led i bandekriminalitet eller ved umotiveret gadevold, kan vilkår om ”anger management” ikke anvendes.

Der bør i tilknytning til et vilkår om behandling i ”anger management” fastsættes vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen i 1 år.

Kriminalforsorgens tilsyn med unge, der idømmes en (eventuelt delvis) betinget dom med vilkår om anger management, træder ikke i stedet for – men er et supplement til – det tilsyn af de sociale myndigheder, som fastsættes over for unge under 18 år med tilsynsbehov, der idømmes en betinget dom. I disse tilfælde fastsættes således et såkaldt dobbelt tilsyn.

Behandlingen i ”anger management” forstås af kriminalforsorgen og varetages af særligt uddannede instruktører. Behandlingen omfatter undervisning, som bygger på situationsspil (rollespil) med mange fysiske aktiviteter, der tager udgangspunkt i elevernes egne oplevelser.

Undervisningen afvikles over 8 lektioner af ca. 2 timers varighed og strækker sig over ca. 6 uger.

Ordningen med mulighed for at anvende behandling i ”anger management” er nærmere beskrevet i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9679 af 11. oktober 2005. Ordningen startede som en forsøgsordning, der alene omfattede enkelte politikredse. Ordningen er fra 1. januar 2016 gjort permanent og landsdækkende, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 11. januar 2016.

5.4. Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a

Hvis en person mellem 15 og 18 år har begået grovere, personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, skal anklagemyndigheden overveje, om sagen kan afgøres med en ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

Ungdomssanktionen indebærer, at den unge dømmes til at undergive sig struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling.

5.4.1. Anvendelsesområde

Ungdomssanktionen kan kun anvendes ved kriminalitet begået af unge, der er fyldt 15 år, og som endnu ikke er fyldt 18 år. Det er alderen på gerningstidspunktet, der er afgørende. Ungdomssanktionen skal som udgangspunkt ikke anvendes, hvis den tiltalte på domstidspunktet er fyldt eller forholdsvis kort tid efter fylder 18 år, medmindre tiltaltes personlige forhold – herunder den tiltaltes mangel på modenhed – taler for ungdomssanktion i stedet for fængselsstraf.

Afviklingen af ungdomssanktionen kan – uanset om den unge giver samtykke – strække sig ud over det fyldte 18. år. Da ungdomssanktionens varighed er på 2 år, vil afviklingen række ud over det 18. år i alle de tilfælde, hvor den unge er fyldt 16 år eller 17 år på domstidspunktet.

For så vidt angår den ”sociale profil” omfatter målgruppen unge med markante tilpasningsproblemer, dvs. unge med en mangelfuldt udviklet evne til at skabe normale sociale relationer, besvær med at orientere sig i normale sociale sammenhænge og ofte præget af et højt angstniveau med deraf følgende uhensigtsmæssige og grænseoverskridende reaktionsformer, herunder kriminelle handlinger af særlig voldsom eller voldelig karakter.

Anvendelse af ungdomssanktionen forudsætter, at foranstaltningen må anses for formålstjenlig til at imødekomme den unges særlige behov for behandling. Det er således en forudsætning for anvendelse af ungdomssanktionen, at den unge efter en individuel vurdering ikke findes uegnet til behandling. Der

kan dog kun helt undtagelsesvis blive tale om at erklære en ung, der opfylder den ”sociale profil”, for uegnet til behandling. Det er ikke en betingelse, at den unge (eller forældremyndighedens indehaver) giver samtykke eller erklærer sig villig til at undergive sig denne sanktion. Den unge kan således ikke selv vælge almindelig straf.

Sanktionen skal alene anvendes ved grovere, personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, f.eks. vold, røveri og voldtægt eller mere omfattende berigelseskriminalitet, brugstyveri eller hærværk. Det indgår i grovhedsvurderingen, om kriminaliteten er begået i forening med andre, jf. straffelovens § 81, nr. 2.

Hvad angår strafkravet, forudsættes ungdomssanktionen i almindelighed anvendt i sager, hvor domstolene hidtil har idømt en ubetinget fængselsstraf i intervallet fra 30 dage op til ca. 1 år. Det er dog ikke udelukket at anvende sanktionen over for unge, der står til en lidt længere ubetinget fængselsstraf, f.eks. på 1 år og 6 måneder, hvis ungdomssanktionen anses for mere formålstjenlig end almindelig fængselsstraf. Den angivne overgrænse gælder også for kombinationsdomme efter straffelovens § 58, stk. 1. Er alternativet til en ungdomssanktion en kombinationsdom på 2 års fængsel, hvoraf 1 år og 6 måneder gøres betinget, skal der således ikke idømmes en ungdomssanktion. Derimod kan der idømmes en ungdomssanktion, hvis alternativet er kombinationsdom på 1 års fængsel, hvoraf f.eks. 6 eller 9 måneder gøres betinget.

Hvis anklagemyndigheden vurderer, at den unge er omfattet af målgruppen for ungdomssanktionen, skal anklagemyndigheden snarest muligt indhente en udtalelse fra de sociale myndigheder vedrørende den unge, jf. pkt. 3.1.1.

Indstillinger om ungdomssanktion kan udarbejdes i de ungesamråd, der er etableret i politikredsene, jf. pkt. 3.1.3.

I det omfang indstillingen om ungdomssanktion ikke udarbejdes i ungesamråd, skal de sociale myndigheder fremkomme med en indstilling om, hvorvidt ungdomssanktion vil være formålstjenlig.

Indstillingen om ungdomssanktion skal indeholde forslag til, hvordan ungdomssanktionen for den pågældende unge skal udformes, herunder hvor længe den unge skal opholde sig på en sikret døgninstitution, og i hvor lang tid den unge efterfølgende skal være anbragt på en åben institution.

Hvis der mellem politidirektøren, den lokale afdeling af kriminalforsorgen og den lokale afdeling af socialcheferne er indgået aftale herom, kan anklagemyndigheden anmode den lokale afdeling af kriminalforsorgen om at udfærdige en § 808-undersøgelse, jf. pkt. 3.1.2. Undersøgelsen vil i givet fald blive afsluttet uden konklusion fra kriminalforsorgen, idet det fortsat er de sociale myndigheder, som skal vurdere den unges egnethed.

5.4.2. Ungdomssanktionens varighed og indhold

Ungdomssanktionen har en varighed på 2 år. Ved beregningen af den 2-årige periode er der ikke hjemmel til at ”lægge tid til” ved eventuelle afbrydelser eller udsættelser i forbindelse med afviklingen af foranstaltningen. Det gælder bl.a. i tilfælde, hvor der er tale om varetægtsfængsling efter dom i sagen, afsoning af fængselsstraf i en anden sag i anledning af ny kriminalitet eller den unges rømning fra en institution.

Hvis det i en dom bestemmes, at ungdomssanktionen påbegyndes fra endelig dom, vil perioden på 2 år for sanktionens udstrækning dermed i alle tilfælde udløbe 2 år fra tidspunktet for endelig dom, medmindre retten i tilfælde af, at vedkommende begår ny kriminalitet undervejs, har besluttet at forlænge foranstaltningen efter bestemmelsen i straffelovens § 74 a, stk. 2, 3. pkt.

Hovedindholdet i ungdomssanktionen består i et længerevarende socialpædagogisk behandlingsforløb ("dom til socialpædagogisk behandling").

Retten kan knytte pålæg til behandlingsdommen svarende til de vilkår, der kan knyttes til en betinget dom efter straffelovens § 57, stk. 2. Det forudsættes, at retten altid i dommen fastsætter længstetiderne for de enkelte institutionsophold.

Ungdomssanktionen forudsættes indledt med et ophold på en døgninstitution efterfulgt af et længerevarende kontrolleret forløb med en intensiv socialpædagogisk indsats. Som udgangspunkt anbringes den unge indledningsvist på en sikret afdeling.

En foranstaltning kan i almindelighed gå ud på, at den domfældte i de første 2 måneder anbringes på en sikret afdeling for børn og unge. Hvis særlige omstændigheder taler for et kortere eller længere indledende ophold, kan dette bestemmes i dommen.

Har den unge under sagen været anbragt i varetægtsurrogat i sikret afdeling, og er der gennemført pædagogisk observation, der viser, at den pågældende ikke har behov for at være i en sikret afdeling, er der ikke noget til hinder for, at de sociale myndigheder indstiller, at ungdomssanktionen indledes på en almindelig døgninstitution/opholdssted.

Efter afviklingen af det indledende institutionsophold skal den unge som udgangspunkt anbringes under lempeligere former, f.eks. på en (ikke sikret) døgninstitution eller et andet egnet opholdssted. Varigheden af dette ophold forudsættes i almindelighed at være på indtil 12 måneder, således at det samlede institutionsophold er på omkring 14 måneder.

En tredje periode foregår i ambulant regi med tilsyn af de sociale myndigheder. Varigheden af denne periode afhænger af den samlede varighed af institutionsopholdet. Hvis overgangen til den ambulante fase sker efter et indledende ophold i sikret afdeling på 2 måneder efterfulgt af et ophold på almindelig døgninstitution i 12 måneder, vil den ambulante periode få en varighed på 10 måneder, medmindre der sker tilbageførsel til institution.

Længstetiden for det samlede institutionsophold, der omfatter både ophold i sikret afdeling og ophold i almindelig døgninstitution/egnet opholdssted, er på 1½ år, jf. straffelovens § 74 a, stk. 2, ligesom der for det samlede ophold i sikret institution som led i en ungdomssanktion gælder en længstetid på 1 år.

Ved beregningen af de nævnte længstetider skal der alene tages hensyn til den tid, hvor den unge som led i fuldbyrdelsen af foranstaltningen faktisk opholder sig i døgninstitution eller godkendt opholdssted, herunder i en sikret afdeling.

En periode, hvor den unge måtte være fængslet eller opholde sig i en institution forud for, at fuldbyrdelsen af ungdomssanktionen iværksættes, er derfor uden betydning i forhold til længstetiderne.

Den tid, som den unge før og efter dom måtte være varetægtsfængslet i den sag, der har medført ungdomssanktionen, skal således ikke fragå ved beregningen af længstetiderne efter straffelovens § 74 a, stk. 2. Det må antages også at være tilfældet, hvis den unge er varetægtsfængslet i surrogat og i den forbindelse f.eks. er anbragt på den samme sikrede institution, som vedkommende efterfølgende opholder sig på som led i fuldbyrdelsen af ungdomssanktionens første fase.

Det samme gælder med hensyn til perioder, hvor den unge måtte være varetægtsfængslet i forbindelse med ny kriminalitet eller indsat for at afsone fængselsstraf i en anden sag om ny kriminalitet. Heller ikke i disse tilfælde skal der således tages hensyn til den tid, som den unge måtte have været fængslet, ved en beregning af længstetiderne efter straffelovens § 74 a, stk. 2.

Om mulighederne for at føre den dømte fra almindelig døgninstitution eller opholdssted tilbage til sikret institution eller at genanbringe den dømte i almindelig døgninstitution efter at være overgået til den ambulante fase henvises til [pkt. 6.3.](#)

En ungdomssanktion kan ikke konverteres til en almindelig fængselsstraf.

5.4.3. Eksempler på udformningen af påstande om ungdomssanktion

I sager, hvor der kan blive tale om ungdomssanktion, skal anklagemyndigheden over for retten nedlægge påstand om, at ungdomssanktionen påbegyndes ved endelig dom med henblik på at sikre, at det fremgår udtrykkeligt af dommen, at de to år, som ungdomssanktionen varer, regnes fra endelig dom.

En påstand om ungdomssanktion kan således gå ud på, at den domfældte: ”

- i 2 år fra endelig dom undergives tilsyn af kommunen og efter kommunens nærmere bestemmelse undergiver sig socialpædagogisk behandling
- i de første 2 måneder anbringes på en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge
- og herefter i indtil 12 måneder anbringes på en døgninstitution eller et godkendt opholdssted
- i øvrigt efterkommer pålæg fra de sociale myndigheder om opholdssted, herunder tilbageførsel til eller fortsat anbringelse på sikret afdeling eller døgninstitution/godkendt opholdssted, inden for de længstetider, der er fastsat i straffelovens § 74 a, stk. 2, 2. pkt.”

Hvis den unge tidligere under sagen har været anbragt i varetægtssurrogat i sikret afdeling, eller der foreligger andre særlige omstændigheder, der taler for, at der ikke er behov for at fastsætte en minimumsperiode på f.eks. 2 måneder på en sikret afdeling, kan tiden for opholdet på den sikrede afdeling angives til ”indtil 2 måneder”.

I helt særlige tilfælde kan anklagemyndigheden efter aftale med de sociale myndigheder undlade at nedlægge påstand om ophold i en sikret afdeling. En sådan ordning kan især være velbegrundet, hvis den unge under sagen har været anbragt i varetægtssurrogat på en sikret afdeling, hvor der er gennemført fornøden pædagogisk observation, således at der ikke er noget behov for yderligere ophold på sikret afdeling. Der henvises til Vestre Landsrets dom [U 2002.1303V.](#)

Hvis der omvendt skønnes at være behov for et længere indledende ophold end 2 måneder i sikret afdeling, nedlægges der påstand om, at det indledende ophold i sikret afdeling udstrækkes i f.eks. ”indtil 4 måneder”.

Foreligger der oplysninger om, at den unge er misbruger af alkohol og/eller narkotika, og det må anses for formålstjenligt, at der iværksættes en behandling herfor, kan der være anledning til udtrykkeligt at lade dette fremgå af påstanden. Det kan i så fald anføres, at den pågældende ”i 2 år undergives tilsyn af kommunen og efter kommunens nærmere bestemmelse undergiver sig socialpædagogisk behandling, herunder med kontrol mod misbrug af alkohol og narkotika”, jf. eksempelvis Østre Landsrets dom [U 2002.1379Ø.](#)

5.4.4. Sanktionsvalget ved ny kriminalitet

Straffelovens § 74, stk. 2, 3. pkt., regulerer spørgsmålet om ny kriminalitet, der begås af unge, som er undergivet en ungdomssanktion, og hvor straffesagen i anledning af den nye kriminalitet afgøres, inden ungdomssanktionen er afviklet.

Anklagemyndigheden skal i videst muligt omfang være opmærksom på, om en forlængelse af den allerede idømte ungdomssanktion eventuelt kan være mere motiverende for den unges udvikling end idømmelse af straf for det nye forhold.

Straffelovens § 74, stk. 2, 3. pkt., indebærer, at retten i stedet for at idømme straf for den ny kriminalitet kan forlænge foranstaltningen, herunder længstetiderne for ophold i døgninstitution/godkendt opholdssted og sikret afdeling med indtil 6 måneder. Det betyder, at længstetiden for foranstaltningen på 2 år kan forlænges til 2 år og 6 måneder, at længstetiden for institutionsophold på 1 år og 6 måneder kan forlænges til 2 år, og at længstetiden for ophold i sikret afdeling på 12 måneder kan forlænges til 1 år og 6 måneder.

Er der tale om ny kriminalitet, der straffes med bøde, bør sagen afgøres på sædvanlig måde med en bøde uafhængigt af, at overtrædelser er begået af en person, der er undergivet en ungdomssanktion. Afviklingen af ungdomssanktionen fortsætter, eventuelt med de justeringer, som den adfærd, overtrædelser er udtryk for, kan give anledning til.

Er der tale om ny kriminalitet, der ikke kan afgøres med en bøde, kan sagen i en række tilfælde afgøres med et tiltalefraval. Hjemlen hertil findes i § 2, nr. 4, i Rigsadvokatens bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale. I sådanne tilfælde videreføres ungdomssanktionen, og her vil det endvidere være særlig nærliggende at justere afviklingsforløbet af ungdomssanktionen i lyset af den begåede kriminalitet, eventuelt således at den mulighed, som sanktionen indeholder med hensyn til at tilbageføre den unge til et mindre frit regime, bringes i anvendelse.

Består de nye forhold af grov kriminalitet, hvor den unge står til en ubetinget fængselsstraf af en vis længde, skal der på sædvanlig måde rejses tiltale og gennemføres en straffesag. Idømmes den unge i anledning af den nye kriminalitet en ubetinget fængselsstraf på omkring 1 års fængsel eller mere, bør den resterende del af ungdomssanktionen i almindelighed bortfalde i medfør af straffelovens § 89 a, stk. 2.

Hvis den unge står til en ubetinget fængselsstraf på mindre end 1 år, er udgangspunktet, at der på sædvanlig vis skal udmåles en ubetinget fængselsstraf, og at der ikke træffes bestemmelse om bortfald af den tidligere idømte ungdomssanktion. Det er herefter op til de straffuldbyrdende myndigheder at tage stilling til, hvorledes fuldbyrdelsen af straffen skal ske.

Anses den unge på tidspunktet for dommen i anledning af den nye kriminalitet for uegnet til behandling, og må det sociale systems muligheder inden for den idømte ungdomssanktion anses for udtømte, har retten mulighed for at udmåle en ubetinget fængselsstraf for den nye kriminalitet og samtidig – ligesom ved domme på fængsel i mindst 1 år – træffe bestemmelse om bortfald af den resterende del af ungdomssanktionen, jf. § 89 a, stk. 2. Dette vil navnlig kunne komme på tale, hvis dommen for den nye kriminalitet afsiges på et tidspunkt, hvor den væsentligste del af ungdomssanktionen er afviklet.

5.5. Straffeattester

I 2011 blev der ved bekendtgørelse nr. 262 af 23. marts 2011 om ændring af bekendtgørelse om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister gennemført regler om betinget notering på unges straffeattester, jf. §§ 11 og 11 a i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister. Den første strafferetlige afgørelse

medtages herefter som udgangspunkt ikke på den private og offentlige straffeattest for unge, der var under 18 år på gerningstidspunktet, medmindre den unge ved afgørelsen er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a (ungdomssanktion), retsfølger efter straffelovens §§ 68-70 eller en ubetinget frihedsstraf.

Hvis den unge inden for en periode på tre år fra tidspunktet for afgørelsen begår et nyt strafbart forhold, der skal medtages på straffeattesten, vil afgørelsen imidlertid ”vågne op” igen og optræde på den unges straffeattest sammen med den nye afgørelse, jf. bekendtgørelsens § 11 a.

Tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt er ikke omfattet af ordningen vedrørende betinget notering, og en sådan afgørelse kan således ikke ”vågne op” igen, hvis den unge inden for en periode på tre år fra tidspunktet for afgørelsen om ungdomskontrakt, begår et nyt strafbart forhold, jf. [pkt. 5.2.5.](#)

6. Efter dom

6.1. Underretning om sagens udfald

De sociale myndigheder underrettes normalt om udfaldet af sager mod unge under 18 år, uanset hvilken sanktion der bliver resultatet. Dette gælder dog ikke i de sager, hvor myndigheden ikke tidligere er underrettet om sagen.

Hvis kriminaliteten eller andre oplysninger i sagen giver formodning om, at den unge har behov for social bistand, skal de sociale myndigheder dog altid underrettes herom, jf. [pkt. 2.2.3.](#)

Straks efter rettens godkendelse af en ungdomskontrakt underretter anklagemyndigheden de sociale myndigheder, således at de initiativer, som er fastsat i kontrakten, kan iværksættes snarest muligt.

For så vidt angår domme om ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a skal anklagemyndigheden underrette de sociale myndigheder om dommen.

Hvis kriminalforsorgen har foretaget en personundersøgelse eller i øvrigt er underrettet om sagen, jf. [pkt. 3.1.2.](#), sker der ligeledes underretning til den pågældende afdeling om sagens udfald.

Har sagen været forelagt for [statsadvokaten](#), underrettes denne.

6.2. Gennemførelse af en ungdomskontrakt

Politiet påser overholdelse af ungdomskontraktens vilkår om straffri vandel.

De sociale myndigheder fører tilsyn med, at de aktiviteter, der er fastsat i kontrakten, overholdes. Skifter den unge i kontraktens løbetid opholdskommune, ophører fraflytningskommunens forpligtelser i henhold til kontrakten. I disse tilfælde forudsættes det, at fraflytningskommunen straks kontakter tilflytningskommunen med henblik på, at denne kan vurdere spørgsmålet om den fortsatte opfyldelse af kontrakten. Fraflytningskommunen skal samtidig underrette politiet om flytningen. Tilflytningskommunen giver politiet meddelelse om sin stillingtagen.

Ved enhver tilsidesættelse af vilkår i kontrakten og ved eventuelle behov for ændringer i kontrakten, underretter de sociale myndigheder politiet i bopælskredsen, eller – i tilfælde, hvor retten på gerningsstedet har godkendt vilkåret – politiet i gerningsstedskredsen. Anklagemyndigheden afgør, om sagen skal indbringes for retten.

Om genoptagelse af sager ved overtrædelse af vilkår for bl.a. ungdomskontrakter henvises til pkt. 6.4.
Om sanktionsvalget ved ny kriminalitet begået efter et tidligere tiltalefrafald henvises til pkt. 5.2.6.

6.3. Gennemførelse af en ungdomssanktion

Det er de sociale myndigheder, som skal iværksætte fuldbyrdelsen af dommen. De sociale myndigheder skal i den forbindelse også påse, at foranstaltningen ophører senest 2 år efter endelig dom, og at længstetiderne for den idømte ungdomssanktion overholdes.

Om sanktionsvalget i sager, hvor den unge, som er undergivet en ungdomssanktion, begår ny kriminalitet, henvises til pkt. 5.4.4.

Spørgsmål om udgangstilladelse mv. til personer, der som led i ungdomssanktionen er anbragt på en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge, er reguleret i §§ 4-6 i bekendtgørelse nr. 200 af 25. marts 2004 om udgangstilladelse mv. til personer, der er anbragt i hospital eller institution i henhold til strafferetlig afgørelse eller i medfør af farlighedsdekret.

Som anført i pkt. 5.4.2. om ungdomssanktionens varighed og indhold består forløbet af en ungdomssanktion typisk af et indledende ophold på en sikret afdeling efterfulgt af en periode på en (ikke sikret) døgninstitution eller et opholdssted, hvorefter forløbet afsluttes med behandling i ambulante regi.

Det er med hjemmel i en dom om ungdomssanktion muligt at føre den dømte tilbage til sikret institution, hvis det viser sig, at den pågældende ikke kan håndtere de friheder, der er forbundet med ophold i en almindelig (ikke sikret) døgninstitution eller opholdssted.

Tilsvarende kan den dømte genanbringes i almindelig døgninstitution efter at være overgået til den ambulante fase, hvis det viser sig nødvendigt for at gennemføre den socialpædagogiske behandling.

Afgørelse om tilbageførsel i henhold til den idømte ungdomssanktion træffes af de kompetente sociale myndigheder. Eftersom afgørelsen træffes med hjemmel i en bemyndigelse i dommen, forudsætter tilbageførsel ikke, at de almindelige betingelser for anbringelse uden samtykke i den sociale lovgivning er opfyldt, ligesom der ikke er klageadgang gennem det sociale ankesystem. Betingelsen for tilbageførsel er, at det må anses for formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Som eksempler på forhold, der kan føre til tilbageførsel, kan nævnes ny kriminalitet og ”springture”.

Efter straffelovens § 74 a, stk. 3, kan den unge kræve de sociale myndigheders afgørelse om overførsel til en sikret afdeling i en døgninstitution for børn og unge og afgørelse om overførsel fra ambulante behandling til anbringelse på en døgninstitution for børn og unge indbragt for retten til prøvelse. Det samme gælder, i det omfang de sociale myndigheder med hjemmel i dommen træffer afgørelse om, at den pågældende skal forblive i institutionen ud over det tidsrum for opholdet, der er fastsat i dommen.

Af straffelovens § 74 a, stk. 3, 4. pkt., fremgår, at rettens afgørelse vedrørende overførsel til en sikret afdeling i en døgninstitution for børn og unge mv. træffes ved kendelse. Det er anklagemyndigheden, der indbringer afgørelser om overførsel til sikret afdeling mv. for retten. Indbringelsen for retten sker ved den byret, som har pådømt straffesagen, eller byretten i den retskreds, hvor den unge bor eller opholder sig. Hvis sagen er pådømt ved landsretten i første instans, træffes afgørelsen af byretten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig.

Anklagemyndigheden vil i fornødent omfang skulle bistås af de sociale myndigheder i forbindelse med sagens behandling.

En ungdomssanktion kan ikke konverteres til en almindelig fængselsstraf.

6.4. Genoptagelse af sager ved overtrædelse af vilkår for tiltalefrafald

De tiltalefrafald, der er nævnt i [pkt. 5.2.4.](#) om tiltalefrafald på grund af ung alder uden særlige vilkår og [pkt. 5.2.5.](#) om tiltalefrafald med vilkår om ungdomskontrakt eller andre hjælpeforanstaltninger, meddeles som betingede tiltalefrafald.

De sociale myndigheder har ansvaret for, at vilkårene overholdes. Ved enhver overtrædelse af vilkårene kontakter de sociale myndigheder politiet, hvorefter anklagemyndigheden vurderer, om sagen skal indbringes for retten.

Hvis den unge, der har fået et betinget tiltalefrafald, i prøvetiden gør sig skyldig i nyt strafbart forhold eller begår en væsentlig overtrædelse af vilkårene, skal sagen i almindelighed genoptages, jf. retsplejelovens § 723, stk. 4. I de tilfælde, hvor den unge begår nyt strafbart forhold i prøvetiden, skal der fastsættes en retsfølge for dette forhold og det tidligere forhold.

Tiltalefrafaldet vil, selv om sagen undtagelsesvis ikke genoptages, kunne dokumenteres under den senere straffesag til belysning af sigtedes kriminelle aktivitet.

Med henblik på at følge op på sager, hvor der fastsættes vilkår, skal anklagemyndigheden 3 måneder efter, at tiltalefrafaldet er meddelt, anmode de sociale myndigheder om at redegøre for tilsynet med den unge, medmindre sagen har været behandlet af politiet og eller anklagemyndigheden i forbindelse med vilkårsovertrædelser.

Ved ny kriminalitet i prøvetiden bedømmes sanktionsvalget efter retningslinjerne i [pkt. 5.2.6.](#)

6.5. Domme til Vidensbasen

Det skal overvejes, om dommen er egnet til at indgå i anklagemyndighedens Vidensbase.

En dom kan være egnet til Vidensbasen, hvis den belyser strafniveauet eller praksis for rettighedsfrakendelse mv. inden for et sagsområde, eller hvis dommen belyser problemstillinger af generel/principiel betydning for retstilstanden. Samtidig kan en dom være egnet, hvis den vedrører et område, som ikke allerede er dækket på Vidensbasen.

Kun endelige domme må indsendes til Vidensbasen.

Skemaer til indsendelse af domme til Vidensbasen findes i Vidensbasen på AnklagerNet.

7. Love og forarbejder

Seneste hovedlov og lovbekendtgørelse

Lov om social service

- Lovbekendtgørelse nr. 254 af 20. marts 2014 af lov om social service
- Lov nr. 573 af 24. juni 2005 Lov om social service

Relevante ændringslove og forarbejder

Lov om social service

- Lov nr. 628 af 11. juni 2010 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forældreansvarsloven (Barnets Reform) ([L 178 af 24. marts 2010](#))

Straffeloven

- Lov nr. 158 af 28. februar 2012 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og færdselsloven (Forhøjelse af den kriminelle lavalder) ([L 55 af 14. december 2011](#))
- Lov nr. 469 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven og lov om social service (Ungdomskriminalitet) ([L 210 af 28. marts 2001](#))
- Lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Samfundstjeneste mv.) ([L 50 af 5. november 2014](#))

Retsplejeloven

- Lov nr. 493 af 17. juni 2008 om ændring af retsplejeloven (Begrænsning af langvarige sigtelser og varetægtsfængslinger mv.) ([L 78 af 27. februar 2008](#))
- Lov nr. 1561 af 20. december 2006 om ændring af retsplejeloven (Varetægtsfængsling i isolation) ([L 44 af 25. oktober 2006](#))
- Lov nr. 443 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven (Straffeprocessuelle tvangsindgreb over for børn under den kriminelle lavalder) ([L 133 af 21. januar 2004](#))

Relevante bekendtgørelser

- Bekendtgørelse nr. 419 af 29. april 2014 om magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet
- Bekendtgørelse nr. 239 af 13. marts 2012 om behandlingen af 15-17-årige, der anbringes i kriminalforsorgens institutioner
- Bekendtgørelse nr. 262 af 23. marts 2011 om ændring af bekendtgørelse om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister
- Bekendtgørelse nr. 803 af 28. juni 2010 om underretning af kommunen om afhøringer af sigtede under 18 år
- Bekendtgørelse nr. 200 af 25. marts 2004 om udgangstilladelse mv. til personer, der er anbragt i hospital eller institution i henhold til strafferetlig afgørelse eller i medfør af farlighedsdekret
- Bekendtgørelse nr. 621 af 25. juni 2001 om politimestrenes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale
- Bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister

Relevante vejledninger og cirkulæreskrivelser

- Justitsministeriets [cirkulæreskrivelse nr. 9615 af 14. november 2013](#) om udvidelse af perioden for forsøgsordningen med mulighed for at anvende behandling i "anger management" som vilkår for en betinget dom over for unge lovovertrædere
- Rigspoliets rundskrivelse af 17. december 2012 om indberetning til de sociale myndigheder om børn og unge under 18 år (findes på POLNET under rundskrivelser i biblioteket)
- [Rigsadvokatens brev af 29. august 2012 om anbringelse af unge under 18 år i arresthuse og fængsler](#)
- [Rigsadvokatens udtalelse af 6. juli 2011 til Justitsministeriet om tilbageholdelse og enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder for 2010](#)

- Rigspolitiets udmøntning af 21. januar 2011 af de politimæssige initiativer i regeringens plan til bekæmpelse af kriminalitet i ghettoer
- Handlingsplanen fra oktober 2010 ”Ghettoen tilbage til samfundet” (findes på statsministeriets hjemmeside www.stm.dk)
- Rigsadvokatens brev af 30. juni 2010 om etablering af ungesamråd i politikredsene og målsætninger for sagsbehandlingstiden i sager vedrørende unge lovovertrædere
- Rigspolitiets vejledning af 18. juni 2010 om indberetning til kommunerne om børn og unge, der mistænkes for at have begået kriminalitet (findes på GIS portalen på POLNET)
- Regeringsudspillet ”Mere konsekvens, opfølgning og omsorg – en markant styrket indsats mod ungdomskriminalitet” fra oktober 2009 (findes på Justitsministeriets hjemmeside www.jm.dk)
- Rigsadvokatens Redegørelse afgivet juli 2009 om tilbageholdelse og enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder efter ændringen af retsplejeloven i 2004
- Rigsadvokatens Redegørelse afgivet juni 2008 om tilbageholdelse og enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder efter ændringen af retsplejeloven i 2004
- Rigsadvokatens Redegørelse afgivet juni 2006 om tilbageholdelse og enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder efter ændringen af retsplejeloven i 2004
- Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 9740 af 15. november 2005 om ikrafttrædelse af forsøgsordningen i politikreds 1 – 8 om muligheden for at anvende behandling i ”anger management” som vilkår for en betinget dom over for unge lovovertrædere